
**ግብረሰዶማዊነት
እና
የሴቶች «ክህነት»
በቤተ-ክርስቲያን እይታ**

ሁለተኛ ዕትም

**በቅዱስነታቸው ብፁዕ አቡነ ሺኖዳ 3ኛ
የኮፕቲክ ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ**

ትርጉም

**በቀሊስ ተስፋ አንዳለ
እና
በዲ/ን ማለደ ዋስይሁን**

፳፻፱ ዓ.ም

©ማኅበረ ቅዱሳን ጳጳሪ ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

ይህ መጽሐፍ
በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን
በማኅበረ ቅዱሳን
አዲቶሪያል ቦርድ ታርሞና ተስተካክሎ የተፈቀደ ነው።

E-mail: lemat@eotc-mkidusan.org
Wbesite:- www.eotc-mkidusan.org

ማውጫ

ገጽ

ክፍል አንድ	
ግብረሰዶማዊነት	
የቤተ-ክርስቲያን ቅድስና	1
ግብረሰዶማዊነትና የተፈጥሮ ሕግ	6
ግብረሰዶማውያን እና መንግሥተ ሰማያት	7
ግብረሰዶማዊነት በሐዲስ ኪዳንም የተወገዘ ነው	7
ግብረሰዶማዊነት የጤና ጠንቅ ነው	12
ግብረሰዶማዊነትና ወንድነትን የሚቃረን ነው	12
ግብረሰዶማዊነትና የቤተክርስቲያን	
ክብር የሚያጎድፍ ነው	13
ግብረሰዶማዊነት ምስጢራዊ ቤተክርስቲያንን	
የሚቃረን ነው	14
የግብረሰዶማውያን መብቶች	15
ግብረሰዶማዊ «ካህናት»	15
ግብረሰዶማዊነትና ፍቅር	16
ግብረሰዶማዊነት በሰው ባሕርይ	17
ሌሎችን የማስደሰት መንፈሳዊ ሕይወት	19
የንስሐ ሕይወት	21
የካህናት ሥልጣን	22
ጥንቃቄ የተሞላበት የካህናት ሐላፊነት	24

ግብረሰዶማዊነትና የሴቶች ክህነት በቤተክርስቲያን እይታ

ጥያቄዎች

1. የተከፋፈሉት ቤተ-ክርስቲያን እንዴት
አንድ ትባላለች?26
2. ባልንጀሮቻችንን ሳንጎዳ በስምምነት ሥጋዊ
ደስታን ማድረግ አንችልም?.....27
3. ግብረሰዶማውያንን እንዴት ልንረዳቸው
ልናቀርባቸውስ እንችላለን?.....27
4. በባልና ሚስት መካከል ያለ ግንኙነት ፍላጎት
ተገቢ መሻት ወይስ የሽንፈት ጫና? 29
5. ምእመናንና ቅዱሳን ከተባሉ ጌታ እስከ መከር
ይኑሩ ያላቸው እንክርዳሮች ወዴት ናቸው?31
6. የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚሳተፉ ግን
የተለያዩ የሚባሉ አካላት አሉ?.....32
7. ከተግባሩ በንስሐ የተቆጠበ በውስጡ ግን
ፍላጎት የሚታገለው ግብረሰዶማዊ
በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ይታያል? 33
8. የግብጽ ቤተ-ክርስቲያን ስለሰው ሠራሽ የእርግዝና
መከላከያ ያላት አስተያየት ምንድን ነው?..... 35

ክፍል ሁለት

የሴቶች «ክህነት»

የመጽሐፍ ቅዱስ ክብር	36
ሴቶች በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን	40

ሴቶች በመጽሐፍ ቅዱስ	40
ክህነት በመጽሐፍ ቅዱስ	42
ክህነት በቤተክርስቲያን ትውፊት	43
ድንግል ማርያም እና ክህነት	46
ዲያቆናዊት እና የምሥዋዑ አገልግሎት	46
ሴቶች እና የክህነት ሥራ	48
የቤተክርስቲያን የምስጢራት አገልግሎት የተሰጡት ለወንዶች ነው	49
የሴቶች ሐላፊነት	51

ጥያቄዎች

1. ሴቶችን ክህነት የሚሾም ጳጳስ
በቤተክርስቲያን የሚኖረው በምን ሁኔታ ነው?52
2. የሴቶች ክህነት እንዲቋቋም የዓለም
አብያተክርስቲያናት ሲኖዶስ ይስማማል?54
3. በተወሰነው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል
ትክክለኛነት ላይ ጥያቄ ለሚያነሡ የሚሰጡት
ምላሽ ምንድን ነው?54
4. የክርስቶስን ሥጋና ደም በእጅ መውሰድ
ለሴቶች ካልተፈቀደ ድንግል ማርያም በእጆቿ
መያዝዋለች?58
5. ቅዱስ ዳውሎስ «ሴት ስለወንድ ተፈጠረች
እንጂ ወንድ ስለሴት አልተፈጠረም» የሚለው
ቃል እንዴት ይብራራል?59

6. ክርስቲያኖች ሁሉ ካህናት ናቸው የሚል ነገር አለ? 60

7. እንዳንድ አብያተክርስቲያናት ዕድሜያቸው ከ13

ዓመት በታች ለሆኑ የክርስቲያን ልጆች ቁርባን

አይሰጥም የሚሉት ለምንድን ነው? 60

መግቢያ

ጥንት ተብሎ ነበር ታሪኩ የተነገረን፡፡ መጽሐፍ ቅዱስም በኖኅ ዘመን የነበሩ ሰዎች ልዩ መግለጫቸውና መጥፊያቸው እንደነበር ያስነብናል፡፡ እግዚአብሔር ሁሉን አመቻችቶ ሳለ ሰው ግን ወደዚህ ድርጊት ለመግባት ለምን ይህን የሚፈቅድ? «የተመሳሳይ ጾታ ግብረ ሥጋ ግንኙነት ነው»፡፡ በተመሳሳይ ጾታ (ወንድና ወንድ ወይም ሴትና ሴት) መካከል ተፈጥሮአዊ የሆነ መሳሳብን ፈጣሪ አላኖረም፡፡ ያ ቢሆን ኖሮ ሔዋን የምትመች ረዳት ተደርጋ ለአዳም አትፈጠር ለትም ነበር፡፡ ሌሎች በሕይወተ ሥጋ የሚኖሩ ፍጥረታት በሙሉ ከወንድነትና ከሴትነት ጾታ ውጭ አይደሉም፡፡ በእነዚህ ሁሉት ጾታዎች በዘር የሚራቡ ፍጥረታት በሙሉ ተገድበዋል፡፡ የሰዶም ሰዎች ይህን ተፈጥሮአዊ ወሰን ነበር ያፈረሱት፡፡

በእርግጥ ሰው በኃጢአት ሲሰለጥን እና ጾጋ እግዚአብሔር ሲርቀው ሕሊናው ስለሚቆሽሽ ድርጊቱን ለመመዘን ይቸግራል፡፡ ኃጢአቱ ጽድቅ፣ ጽድቁ ኃጢአት ይሆንበታል፡፡ እሁን ያለንበት ዘመን ሥልጣኔ የመጠቀሰት ዓለምን እንድ መንደር የማድረግ ከንዋኔ የተፋጠነበት፣ ወንጌል በክርስቲያንም፣ በአሕዛብም ቤት እየተሰበከ ያለበት ነው፡፡

ሆኖም ግን ሰዎች በተፈጥሮ የታደሉትን ነጻ ፈቃድ መቃወም ከጀመሩ ሰነበቱ፡፡ በአውሮፓ፣ በአሜሪካና እንዲሁም

ግብረሰዶማዊነትና የሴቶች ክህነት በቤተክርስቲያን እይታ

በእስያ ግብረሰዶማውያን ሕጋዊ እውቅና እንዲሰጣቸውና ወንዶች ወንዶችን በባልነት፣ ሴቶች ሴቶችን በሚሰትነት እንዲያገቡ ጠይቀው ፈቃድ ያገኙ፤ ፈቃድ ለማግኘት በሂደት ላይ ያሉና ጠንክር ያለ ተቃውሞ የገጠማቸው በርካታዎች ናቸው። በሌላ መልኩ አንዳንድ የዓለማችን ክፍሎችም ልጆችን ከዐሥር ዓመታቸው ጀምረው በት/ቤት ውስጥ የግብረሰዶማዊነት ትምህርት በመስጠት ላይ ናቸው። እንግዲህ ግብረሰዶማዊነት መንግሥታትን፣ ድርጅቶችን፣ የሃይማኖት ተቋማት ዜጎችን በመፈታተን ላይ ያለ ነው።

የአንግሊካን «ቤተክርስቲያን» የግብረሰዶም አራማጆችን ተቀብላ ካህናት እንዲሆኑ ፈቅዳለች። ከዚህ ጋር ተያይዞ የአንግሊካን ቤተክርስቲያን ተከታይ ሴቶች «ወንዶች በሴቶች ተፈጥሮአዊ ግብር የሚገቡና ለሃይማኖት አገልግሎት መሾማቸው ትክክል ከሆነ እኛም ከወንዶች ሃይማኖታዊ የአገልግሎት ድርሻ መሳተፍ ይኖርብናል በሚል ፅንሰ ዐሳብ ክህነት እንዲሰጣቸው ጠየቁ» የአንግሊካን ቤተክርስቲያን መሪዎችም ግብረሰዶማውያን ካህናትን ከግብራቸው እንዲለዩ ራሳቸውን እንዲያነጹና እንዲቀድሱ ከማድረግ ይልቅ፣ ሴቶችን ክህነት መሾም ቀለላቸው። እነዚህን ሁለት ጉዳዮች አስመልክቶ የግብፁ ፓትርያርክ አቡነ ሺኖዳ ጠለቅ ያለና ለትውልድ ሁሉ የሚበጅ እውነትን የያዘ ትምህርት ሰጥተዋል። ጉዳዮችንም በተመለከተ ለቀረቡላቸው ቃለ-መጠይቆች የክርስቶስን ትምህርት መሠረት ባደረገ መልኩ መልሰዋል።

በክፍል አንድ ትምህርታቸው የግብረሰዶምን ምንነት፣ የግብረሰዶማውያንን ሃይማኖታዊ፣ ሥነልቦናዊ፣ ማኅበራዊ እና ሰብአዊ ዕጣ ፈንታን የሚገልጽ ማብራሪያዎች ሰጥተዋል።

በክፍል ሁለት ትምህርታቸው ስለ ክህነት እና ወንዶችና ሴቶች በክህነት አገልግሎት ውስጥ የሚኖራቸውን ድርሻ ገልጸዋል። በተጨማሪም የግብፅ ቤተክርስቲያን በሥነተዋልዶ ትምህርት ላይ ያላትን አቋም አብራርተዋል። መጽሐፉ ለአንባቢያን ከጥፋት መዳኛና ማዳኛ እንደሚሆን እምነታችን ነው።

በዚህ አጋጣሚ ተርጉመን ለምእመናን እንድናቀርብ ያነሳሳንን መምህር መንግሥተአብ አበጋዝን እያመሰገንን መጽሐፉ ለአንባቢያን ከጥፋት መዳኛና ማዳኛ እንደሚሆን እምነታችን ነው።

ክፍል 1

ግብረሰዶማዊነት

የቤተ-ክርስቲያን ቅድስና

የቤተ-ክርስቲያንን አቋም በማጽናት የሚታወቁት ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንቱ ሊቃውንት በጸሎተ ሃይማኖት ውስጥ የሚገኘውን «ሐዋርያት በሰበሰቧ በአንዲት ቅድስት ቤተ-ክርስቲያን እናምናለን» የሚለውን ምስክርነት ሰጥተዋል፤ እኛም አዘውትረን እንላለን፡፡ ቅድስት ቤተ-ክርስቲያን ሐዋርያዊትና ዓለማቀፋዊት ናት፡፡ ስለቅድስናዋም ለመናገር መነሻችን በዘመነ ሐዋርያት የነበረችው ቅድስናዋ የተመሰከረላት ቤተክርስቲያን ናት፡፡

በዚያ ዘመን ሁሉም አማኞች ቅዱሳን ተብለው ይጠሩ ነበር፡፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቅዱስ ማለት የሚያምን ማለት ነው፡፡ ምእናምን ሁሉ ቅዱሳን ተብለን እንድንጠራ እድል የተሰጠን በእምነት፣ በጥምቀት፣ በቱርባን እና በልባችን ውስጥ በሚያድር መንፈስ ቅዱስ ምክንያት ነው፡፡ ሰዎች ብቻችንን አይደለንም፤ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው የመጀመሪያው መልእክት ላይ እንደገለጸው ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እና ቤተ-መቅደሱ ነን፡፡ ቤተ-መቅደሱ በመሆኑችንም ከመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ጋር የሚሆን የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ

ክርስቶስ ሥጋ እና ደም በውስጣችን ያለን ልንሆን ይገባል። በእማኞች የሚታይ መልካም ሥራን በቀላሉ ያከናውነው የየራሳችን ብቃት አይደለም። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በመሆናችን በውስጣችን ያደረ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው እንጂ። እንዲሁም ደግሞ እኛ የእግዚአብሔር አርአያና አምሳል ነን። የእግዚአብሔርን አርአያና መልክ ለዓለም እናንጸባርቃለን። ዓለም በእርግጥም ክርስቲያኖችን የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በሥራና በባሕርያችን ያያል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለሮም ሰዎች በጻፈው መልእክቱ መግቢያ ላይ ስለክርስቲያኖች ቅድስና እንዲህ ይላል። «ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ የኢየሱስ ክርስቶስ ባርያ ጳውሎስ... ለእግዚአብሔር ወንጌል ተለየ... በእግዚአብሔር ለተወደዳችሁና ቅዱሳን ልትሆኑ ለተጠራችሁት ሁሉ...» /ሮሜ.1፡1-7/ በሌላም መልእክቱ «በቆሮንቶስ ላላች ለእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ ለተቀደሱት የእርሱና የእኛ ጌታ የሆነውን የጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ስም በየሥፍራው ከሚጠሩት ሁሉ ጋር ቅዱሳን ለመሆን የተጠሩት...» በማለት ይጽፋል። /1ኛ ቆሮ 1፡2 / በዚህም የክርስቲያኖች መጠራት የእግዚአብሔር በሆነው የቅድስና ኦሮ ለመሳተፍ መሆኑን ይመሰክራል። አሁንም በድጋሚ ለቆሮንቶስ ሰዎች ቃሉን በማጠናከር «በአካይያ አገር ሁሉ ከሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ ጋር በቆሮንቶስ ላላች ለእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን ...» ይላል። / 2ኛ ቆሮ 1፡1/

ይህንን ክብር የሰጣቸው በሮምና በቆሮንቶስ ላሉ

ምእመናን ብቻ ሳይሆን ቤተ-ክርስቲያን በተመሰረተችባቸው አህጉረ ስብከቶች ሁሉ መሆኑን መረዳት ይገባናል። በኤፌሶንና በፊልጵስፎስ ላሉ ክርስቲያኖችም መልእክትን ሲጽፍ በዚያ ለሚገኙ ሁሉም ቅዱሳን /ክርስቲያኖች/ ሰላምታ አቅርቧል። ለዕብራውያንም ቢሆን በተመሳሳይ «ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ . . .» እያለ በመጥራት የክርስቲያን ወገኖችን ቅድስና መስክሯል። /ዕብሪ.1/ በዚህም ቤተ-ክርስቲያን ቅድስት፣ ክርስቲያኖችም ቅዱሳን ተብለው እንደሚጠሩ እንረዳለን።

እንግዲህ እኛ ቅዱሳን የምንባል ከሆነ የበለጠ በሚጠቅም መንገድ እንዴት መኖር አለብን? ለዓለም ስንን ቅዱስ አርአያነትና ምሳሌነት እንዴት መግለጽ እንችላለን?

በዘመነ ሐዋርያት ማንኛውም ሰው ወደ ቤተ-ክርስቲያን እንዲገባ አይፈቀደለትም ነበር። የሚገባቸው ብቻ በቤተ-ክርስቲያን የምሥጢር አገልግሎቶችና የጌታችንን ሥጋ እና ደም በመቀበል ለመሳተፍ ይችሉ ነበር። የተጠራ ንበትም ቅዱሱ ሕይወት ይህ ነው። ምክንያቱም እኛ ከቅዱሱ አባት የተወለድን ነንና፤ ልጆችም ለመባል ሥልጣን ተሰጥቶናል። ቅዱስ ጴጥሮስም «እንደሚታዘዙ ልጆች ባለማወቃችሁ አስቀድሞ የኖራችሁበትን ምኞት አትከተሉ፤ ዳሩ ግን እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ፤ ተብሎ ስለተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተ ደግሞ ቅዱሳን ሁኑ» ይላል። አስቀድሞ በሕገ ኦሪት የእስራኤል ወገኖች

እንዲመሩበት የተሰጠ ሕግ እንጂ አዲስ ነገር አይደለም፡፡/1ኛጴጥ 1፡14-16 ዘሊ 11፡34/

እንግዲህ ክርስቲያኖች ቅዱሳን ክብሩ ቅዱሳን በሥጋ ምኞት እይኖሩም፤ በመንፈስ ፈቃድ ይመላለሳሉ እንጂ፡፡ የተቀደሰ ሰው ሁለት ባሕርይ አሉት፡፡ አንደኛው በነፍሱ ፈቃድ የሚመራ የሥጋው ባሕርይ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በፈቃድ እግዚአብሔር የሚመራ የነፍሱ ባሕርይ ነው፡፡ በዚህ መሠረት ላይ የሚጓዝ ሰው በእግዚአብሔር መንፈስ (ፈቃድ) ሁለንተናው እንዲመራ የወሰነ ሰው ነውና በሥጋውም በነፍሱም ቅዱስ ነው፡፡ በዚህም የእግዚአብሔርን አርእያና ምሳ ሌኔት የሚያንጸባርቅ ይሆናል፡፡

በዚህም ጳውሎስ ለሮም ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ስለነፍስና ሥጋ ካስተማረው ጥቂቱን እንደሚከተለው እንይ፡፡ «እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነቴ የለባቸውም፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነጻ አውጥቶናልና» ካለ በኋላ «እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ የሥጋን ነገር ያሰባሉና፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን የመንፈስን ነገር ያሰባሉ፤ ስለ ሥጋ ማሰብ ሞት ነውና፤ ስለ መንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው፤ ስለ ሥጋ ማሰብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነውና፤ በእግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና መገዛትም ተስኖታል» በማለት ይገልጻል፡፡

ሐዋርያው በዚህ መልእክቱ የክርስቲያኖች (ምእመናንና ካህናት) አኗኗር በዚህ መሠረት ላይ የቆመ፤ የተጠ

ሩበትም ዋነኛ ምክንያት የቅዱሱን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሰውነታቸው በመፈጸም ቅዱሳን ተብለው እንዲጠሩ የፈጣሪ ያቸው ፈቃድ መሆኑን ያስጨብጣል፡፡ አስከትሎም «ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ቢሆን ሰውነታችሁ በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው፡፡ መንፈሳችሁ ግን በጽድቅ ምክንያት ሕያው ነው፡፡» እያለ ሰውነታችን ስለኃጢአት የማይኖር ስለጽድቅ ግን የበረታ እንዲሆን የክርስቲያን ወገኖችን ያሳስባል፡፡ በዚህም ሳያበቃ «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ዕዳ አለብን፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም፡፡ እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ፤ በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና፡፡» እያለ ክርስቲያኖች ስለፈቃድ ሥጋ በማሰብና በዚህም ዐሣብ ላይ በመራመድ የእግዚአብሔር ልጆች መባል እንዳለባቸው ያስ ተምራል፡፡ ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጆች የምንዘነው አርአያና ምሳሌነቱን የምናንጸባርቀው፤ ቅዱሳንም የምንባለው በመንፈስ ሆነን የሥጋ ፈቃዳችንን በመጨቆን ስንኖር ነው፡፡

የቤተ-ክርስቲያን አኗኗር ይህ ከሆነ፤ እንግዲህ ከዚህ አንፃር ዛሬ በዓለም ላይ በጣም እየተስፋፋ ስለመጣው ወደፊትም መነጋገሪያ ሆኖ ሊቀጥል ስለሚችለው ፈተና እሱንም ለማሸነፍ የጌታችን ኃይልና ጸጋ ስለሚጠይቀው ጉዳይ እናንሳ፡፡ ይህም የግብረ-ሰዶማዊነት ጉዳይ ነው፡፡ መነጋገሪያ ጉዳይ ሊሆን

የሚገባው ባይሆንም ይህን ጉዳይ መነጋገሪያ አድርጌ በማንግብት እጅግ እያዘነኩ በአገልግሎቴ ተገድጄ ልመክር ግን እወዳለሁ፡፡

ግብረ-ሰዶማዊነት እና የተፈጥሮ ሕግ

የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚፈቀደው በጋብቻ በተጣመሩ መካከል ሲሆን ጋብቻ ደግሞ የሚፈቀደው በአንድ ወንድ እና በአንድት ሴት መካከል ብቻ ነው፡፡ በመሆኑም ከዚህ ጥምረት ውጪ ስለሆነ ማንኛውም ጾታዊ ግንኙነት ሊገለጽ የሚችለው ከተለመደው ውጪ የሚፈጸም (ጤናማ ያልሆነ) የተፈጥሮ ሥርዓትን የሚቃረን መሆኑን ነው፡፡

በቅዱስ ማቴዎስና በቅዱስ ማርቆስ ወንጌል ላይ እንደ ተጻፈው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለግብረሰዶማዊነት ከጴጥሮስና ፈሪሳውያን ጋር ሲነጋገር እንዲህ ብሏል «ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው. . . » /ማቴ 19:14/ ይህ ከሥነ-ፍጥረት ጀምሮ የነበረ ተገቢው የተፈጥሮ ሕግና የጌታችንም ፈቃድ ነው፡፡ ከዚህ ቀድሞም ከተሠራ የተፈጥሮ ሥርዓት ውጪ የሄዱ በብሉይ ኪዳን ቅጣትን ተቀብለዋል፡፡ በኖኅ ዘመን የነበሩ ሰዎች አካሄድ በዚህ ጎዳና ስለነበር ንጹሕ የነበሩ ሰዎችን ነፍሳት ኖኅ ባዘጋጀው መርከብ ሲድኑ ሌሎች ግን በውኃ ጠፍተዋል፡፡ እንዲሁም ደግሞ ይህን የርኩስት ሥራ ይሠሩ የነበሩ የሰዶም ሰዎች በእሳት ታቃጥለው ጠፍተዋል፡፡ የዚህ ምክንያቱ ይህን የተፈጥሮ ሕግ በጣስ መንገድ ኑሮአቸው ሁሉ በሥጋ ፈቃድ የተሞላና በነፍሳቸውም የረከሱ ስለነበሩ ነው፡፡

ግብረሰዶማዊነትና መንግሥተ ሰማያት

የሥጋ ሰዎች (ሥጋውያን) መንግሥተ ሰማያትን ሊወርሱ አይችሉም፡፡ ቅዱስ ዮሐንስ በራእዩ ስለሰማያዊቱ ኢየሩሳሌም በተናገረበት ምዕራፍ እንዲህ የሚል ቃል እናነባለን፡፡ «ጸያፍ ነገር ሁሉ ርኩስትና ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርሷ ከቶ አይገባም» /ራዕ 21:27/ ግብረሰዶማዊውን በሞት ይቀጡ ነበር

በብሉይ ኪዳን ዘመን ግብረ ሰዶማዊነት በሞት የሚያስቀጣ ጸያፍ ነገር እንደሆነ እናነባለን፡፡ በኦሪት ዘሌዋውያን መጽሐፍ ውስጥ እንዲህ የሚል ተጽፏል፡፡ «ከሴት ጋር እንደ ምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ ጸያፍ ነገር ነው፡፡» /ዘሌ18:22/ በዚህ መጽሐፍ በሌላ ምዕራፍ «ማናቸውም ሰው ከሴት ጋር እንደሚተኛ ከወንድ ጋር ቢተኛ ሁለቱ ጸያፍ ነገር አድርገዋልና፤ ፈጽመው ይገደሉ፡፡ ደማቸው በላያቸው ነው፡፡» በማለት የሚጠብቃቸውን ጽኑ ፍርድ ያመለክታል፡፡ /ዘሌ 20:13/

ግብረሰዶማዊነት በሐዲስ ኪዳንም የተወገዘ ነው፡፡

ሐዲስ ኪዳን ስለንጽሕና ሕግ እና ትምህርት ከብሉይ ኪዳን በምንም የሚያንስ አይደለም፡፡ በሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ ግብረ-ሰዶማዊነትን በማውገዝ የተነገሩ አራት መልእክቶችን እናገኛለን፡፡

ቅዱስ ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ በመጀመሪያው ምዕራፍ

«እውነትን በዐመፃ በሚከለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነታቸውና በዐመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጣልና» በማለት ይመሰክራል። የእግዚአብሔር ቁጣ ለምን ተገለጸ? ዝቅ ብሎ ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ይላል «ስለዚህ እርስ በእርሳቸው ሥጋቸውን ሊያዋርዱ እግዚአብሔር በልባቸው ፍትወት ወደ ርኩስት አላልፎ ሰጣቸው» /ሮሜ 1፤18-24/ «አላልፎ ሰጣቸው» ማለት ጸጋና ረድኤት መስጠቱን እንደነፈጋቸው ማመልከቱ ነው። ተላልፈውም የመሰጠታቸው ምክንያት ሥጋቸውን ሲያዋርዱ የራሳቸውን የርኩስት ሥራ አያስተውሉም ነበርና ነው፤ ይህን በመሰለም እብደት ሥጋቸውን ያረክሱ ነበር።

የሰውነታችን ክብሩ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ በመሆን የሚገለጽ ነው። ነገር ግን በጸያፍ ሥራ፣ በርኩሰት ሥጋችንን የምናጠፋው ከሆነ ውርደት ነው፤ ክብራችን መንፈስ ቅዱስ ይርቀናልና። «ሰለዚህ እግዚአብሔር ለሚያሰነውር ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ሴቶቻቸውም ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ፤ እንዲሁም ወንዶች ደግሞ ለባሕርያቸው የሚገባውን ሴቶችን መገናኘትን ትተው እርስ በእርሳቸው በፍትወታቸው ተቃጠሉ። ወንዶችም በወንዶች ነውር አድርገው በስሕተታቸው የሚገባውን ብድራት በራሳቸው ተቀበሉ።» /ሮሜ 1፡6-27/ በማለት ሐዋርያው የሚገልጸው የሰዶማውያን ዓይነት ጸያፍ ሥራ የእግዚአብሔርን ቁጣ ስለሚያፈጥን ነው። በዚህ መልእክቱም በግልጽ

[illegible]

የራሳችሁ አይደላችሁም» በማለት ስለማንነታችን በትኩረት ያስረዳናል። ስለዚህ የሰው ልጅ በገዛ አካል ላይ ኃጢአትን በሚሠራበት ጊዜ ራሱን ከመንፈስ ቅዱስ እየለየ ነው። ብርሃንና ጨለማ በገብረት (በአንድ ቦታ) መኖር (መገኘት) አይችሉምና። ቀድሞም እግዚአብሔር ብርሃንን ከጨለማ ለይቷልና።/ዘፍ1፡3/ ስለዚህ የሚያስነውር ሥራ በሰውነታችን በሠራን ጊዜ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሊኖር (ሊያድርብን) አይችልም። «ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ» በማለት ሁሉም (ሥጋና ነፍሳችን) የእግዚአብሔር ናቸውና በዚያም እርሱ መከበር እንዳለበት ቅዱስ ጳውሎስ ያስተምራል።

በዚህ መልእክቱ በሌላው ምዕራፍ «የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ እንደሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን? የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ ቅዱስ ነውና ያውም እናንተ ናችሁ። እያለ ተመሳሳይ ትምህርት ይሰጣል። ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ ብቻ ሳያበቃ ለቆሮንቶስ ሰዎች «ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደሆነ አታውቁምን እንግዲህ የክርስቶስን ብልቶች ወሰጄ የጋለሞታ ብልቶች ላድርጋቸውን? አይገባም።» ይላቸዋል። /1ኛቆሮ6፡16/ ከዚህም የምንረዳው እኛ የክርስቶስ አካላት ሥጋና አጥንቱ መሆናችንን ነው። ሐዋርያው የዚህን ዐሣብ መሠረት ሲያስረዳን «እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል...» ገላ 2፡20 እንግዲህ ክርስቶስ በእኛ ውስጥ የሚኖር ከሆነ

እንዴት በዚህ የርኩስት ሥራ አካላችንን እናጠፋለን? እንዴትስ የመንፈስ ቅዱስን ቤትና የክርስቶስን አካል እናፈርሳለን? እንዴትስ በዚህ ዘግናኝ የኃጢአት ሥራ ውስጥ በመገኘት የእግዚአብሔርን አርአያና ምሳሌነት እናዋርዳለን? ይህም የቅድስና አኗኗርና የድንግልናን ሕይወት ፍጹም መቃወም ነው።

ሐዋርያው ቅዱስ ይሁዳም በመልእክቱ «እንዲሁም እንደ እነርሱ ዝሙትን ያደርጉና ሌላን ሥጋ የተከተለ ሰዶምና ገሞራን በዙሪያቸው የነበሩ ከተማዎች በዘላለም እሳት እየተቃጠሉ ምሳሌ ሆነዋል።» በማለት ባልተለመደና እጅግ አጸያፊ በሆነው የኃጢአት ሥራ ምክንያት ፈጥነው እንደጠፉ ይመሰክራል። /ይሁዳ 1፡7/

ሌላው መልእክት ደግሞ ቅዱስ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በላከው በመጀመሪያ ክታቡ እንዲህ ይላል። «ለበደለኞችና ለማይታዘዙ ለዐመፀኞችና ለኃጢአተኞች፣ ቅድስና ለሌላቸው፣ ለርኩሳን፣ አባትና እናትን ለሚገድሉ፣ ለነፍስ ገጻዮችና ለሴሰኞች፣ ከወንድ ጋርም ለሚተኙ /ሰዶማውያን/ በሰዎች ለሚነግዱ፣ ለውሽተኞችም፣ በውሽት ለሚሞሉ የብሩክ እግዚአብሔርንም ክብር እንደሚገልጥ ለእኔ አደራ እንደተሰጠኝ ወንጌልም የሆነውን ደህና ትምህርት ለሚቃወም ለሌላም ነገር ሁሉ ሕግ እንዲሠራ እንጂ ለጻድቅ እንዳልተሠራ ሲያውቅ ነው።» /1ኛጢሞ1፡9/ በዚህ ቃሉ ቅዱስ ጳውሎስ ግብረሰዶማውያንን ከነፍስ ገጻዮች፣ ከርኩሳን፣ ከዐመፀኞች ጋር

አንድ አድርጎ ፈርጄቸዋል።

በአጠቃላይ ከላይ በተነሡት የአራት መልእክታት ትምህርት የምንረዳው ይህ ከባድ የኃጢአት ሥራ በዘመነ ብሉይም ሆነ በዘመነ ሐዲስ የተወገዘ መሆኑን ነው። እንዲህ ከሆነ ታዲያ በዚህ የኃጢአት ፍቅር ውስጥ ያሉትን ለማስደሰት እግዚአብሔርን ማሳዘን ይገባል? ቅድስናቸውን እንዳጡ ከመተውና በዘላለም እሳት እንዲቃጠሉ ከማበረ ታታት የመንገዱን ቀኝ ማሳየት አይቻልምን? ወይስ ለኃጢአት ሥራቸው ምክንያት እየሰጠን በቤተ-ክርስቲያን ስም ተግባራቸውን ሕጋዊ እናድርግ?

ግብረሰዶማዊነት የጤና ጠንቅ ነው

በአሁን ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር ኤድስን በሚያህል ክፉ ደዌ ዓለምን እያሰጠነቀቀ ነው። ማስጠንቀቂያውም ሥጋቸውን ግብረሰዶማዊነትን ለመሰለ ርዝሶት ለሰጡ ወገኖች ነው። ይሁን እንጂ ሰዎች ይህን ተጨባጭ ክፉ ደዌ እንኳን በሚያ ሰገርም ሁኔታ እየፈሩ አይደለም።

ግብረሰዶማዊነት ተባዕትነትን (ወንድነትን) የሚቃረን ነው፤

ተፈጥሮአቸው ተቃራኒ በሆነ መንገድ በሴት ግብር የገቡ ወንዶችን እንዴት ወንዶች ልንላቸው እንችላለን? እንዲህ ያሉት ወንድነታቸውን የጠሉ፤ ባሕርያቸውንም የጨቁኑ በመሆኑ ናቸው በምንም መንገድ ወንዶች እንደሆኑ ሊታሰቡ

አይችሉም።

ግብረሰዶማዊነት የቤተ-ክርስቲያንን

መልካም ስም የሚያጎድፍ ነው

ቤተ-ክርስቲያን ስላላት የከበረና ከፍ ያለ የሃይማኖት ዐሳብ ካምኘው ጉዳይ አንፃር ምን ልንል እንችላለን? ክርስትና በባሕርዩ ማራኪ የሆነ የመንፈሳዊነት ሳብን የሚያስተምር ነው። ነገር ግን ዛሬ በቤተ-ክርስቲያን ስም ግብረሰዶማዊነት ስለመኖሩ፤ ስለግብረሰዶም ተገቢነት ወይም የማይገባ በመሆኑ ላይ ክርክር ስለመኖሩ ሌሎች የሃይማኖት ድርጅቶች ሲሰሙ ስለክርስትና የመንፈሳዊነት አስተምህሮ ምን ያስባሉ?

የቤተ-ክርስቲያን ሕይወት ግን አስቀድመን እንዳየነው የቅድስና ሕይወት ነው። የቅድስና ሕይወት ያላቸው ሁሉ የቤተ-ክርስቲያን አካላት ናቸው። የርዝሶትን ሥራ የሚሠሩ ግን የቤተ-ክርስቲያን አካል ሊሆኑ አይችሉም። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ላይም የተጠቀሰው ይኸው ነው። «ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር።» / የሐዋ 2፤46/ ይህም ቤተ-ክርስቲያን የቅዱሳን ጉባኤ፤ ቅድስናም የሞላበት መሆኑን ያሳያል። ታዲያ በክርስትና ስም የተደራጁ ኃይሎች ግብረሰዶማዊነትን ሕጋዊ ለማድረግ እየወሰዱት ያሉት እርምጃ በየትኛው የሃይማኖት ልቡና የታሰበ ይሆን?

ግብረ-ሰዶማዊነት ምሥጢራት ቤተ-ክርስቲያንን

የሚቃረን ነው።

እንዲህ ዓይነት የርዙሰት ሥራ ቤተ-ክርስቲያን ውስጥ የሚገኝ ከሆነ በክርስትና ውስጥ ስለሚኖር ተሐድሶ እና አገልግሎት ምን መናገር እንችላለን? አዲሱን የክርስቶስን የሕይወት ጸጋ ተቀበልን ማለትስ እንዴት ይቻላል? የንሰሐ ሕይወትንስ?... ዳግም ስለመወለድስ? የእኛው አካል በሆኑ ወገኖች መካከል እንዲህ ዓይነት ርዙሰት የሠለጠነ ከሆነ ምን ዓይነቱን ዳግም ልደት ነው የተቀበልነው? ስለመዳናችንስ እንዴት መናገር እንችላለን? ምንስ ዓይነት ድገነት ነው? ስለጥምቀትስ ምን ዓይነት ጥምቀት ነው? እንዲህ ዓይነቱ ርዙሰት በፊታችን ተጋርዶ ስለምንስ ዓይነት ቱርባን እና የምሥጢራት አገልግሎት ነው የምንሰብከው?

ግብረሰዶማዊነት የጋብቻን ሥርዓትና ራስን መግዛትን ከፋኛ የሚቃረን ነው። በግብረሰዶማዊነት የሚሰቃዩ ሁሉ ሊያፍሩ ይገባል። ግብረሰዶማውያን ስለመንፈሳዊ ሕይወት በሚገባ የማያውቁ ከሆነ እንዲያምኑ በአግባቡ መረዳት አለባቸው። ነገር ግን አንድ ሰው የሚኖረውን የሐፍረት ስሜት ካላጣ በስተቀር በአደባባይ ግብረሰዶማዊ ለመሆንና ነኝም ብሎ ለማወጅ /ለመናገር/ የማይታሰብ ነው። ይህ ግን እየሆነ ነው። ከሁሉም በላይ ሊታመን የማይችለው ደግሞ እንዲህ ያሉት ሰዎች ተግባሮቻቸውን ለማጽናት እነርሱ ያላከበሩትን ሰብአዊ መብት እንዲከበር መጠየቃቸው

ነው። ሰው ግብረ ሰዶማዊ ሲሆን ሰው የመሆኑን ክብር ራሱ ጥፏልና። እነርሱ በዚህ አባባላቸው ግን «ሰው ሁኑ አትበሉን» እያሉ ነው።

የግብረ ሰዶማውያን መብቶች

ግብረሰዶማውያን ያላቸው መብት ምንድን ነው? ብቸኛ መብታቸው ሕይወታቸውን ወደ ንስሐ የመምራት ነው። ነገር ግን የዚህ የርዙሰት ሥራ፣ ሥጋን የማዋረድና ጸያፍ የኃጢአት ተግባር ውስጥ «ለመኖር ሰብአዊ መብት» የሚሉትን መጠየቅ ሊታሰብ የማይችል ነው። በተጨማሪም ይህንኑ ዐሳባቸውን ላበረታቱና ላስከበሩ «የቤተ-ክርስቲያን አካላት» ክህነት እንዲሰጧቸውም ጠይቀዋል። ነገር ግን በዚህ ተግባራቸው ጸንተው እያሉ ለጥያቄዎቻቸው አምነታዊ መልስ ሰጥቶ እርምጃ ውስጥ መግባት ከክርስትና መሠረታዊ የሃይማኖት ዐሳብ ውጭ ነው።

ግብረሰዶማውያን ካህናት

የቤተ-ክርስቲያን ምእመናን ካህናቶቻቸው ግብረሰዶማውያን መሆናቸውን ሲያውቁ በፊታቸውም ምስጋና ይገባውና «የክርስቶስን ሥጋና ደም ይዘን ተገኘን» ሲሏቸው ምን ሊሉ ይችላሉ! ግብረሰዶማውያን «ካህናትስ» ወደ ንስሐ ሳይቀርቡ፣ ሳያምኑ፣ ሕይወታቸው ሳይስተካከል ምእመናንን እንዴት ወደ ሕይወት ሊያደርሱ፣ እንዴት ሌሎችን ወደ ንስሐ ሊያመጡ ይችላሉ? ራሱን መግዛት ሳይችሉ እንዴት ሌሎችን ራስን ወደመግዛት ሊደርሱባቸው ይችላሉ?

ንጹሕና እውነት በሆነው በክርስቲና የቅድስና ሕይወት ውበት ሳይደሰት ስለምን ዓይነት ቅድስና ሕይወት ሊሰብኩ ይችላል? እርነሱ ገደብ በሌለው ሥጋዊ አኗኗር ሕይወታቸውን እየመሩ እንዴት ሌሎችን መንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ እንዲኖሩ ሊያሳዩ ይችላሉ? ይህን የሚያ ደርጎ ካህናት ዘባች እንጂ አገልጋይስ እንዴት ይባላሉ?

ግብረ-ሰዶማዊነትና ፍቅር

በአሁን ጊዜ ግብረሰዶማዊነት በወንዶች መካከል ያለ ፍቅር እንደሆነ ቀለል ተደርጎ ይወሰዳል። ወንድሞች ሆይ! በፍጹም ይህ ሊሆን አይችልም። ፍቅር መንፈሳዊና ንጹሕ ነው፤ ሌሎችንም በገጽሕና እንወዳለን፤ ሌሎችን የምንወድበት ፍቅር ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር የሚያጠፋ ሊሆን አይገባ ውም። ምክንያቱም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ከእኔ ይልቅ አባቴን፣ ልጁን፣ ሚስቱን እኅቱን ወይም ወንድሙን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም።» ብሏልና። /ማቴ 10:37/ የበለጠ የምንወደው ሌላ አካል ሊኖር አይችልም፤ ያለን ማንኛውም ፍቅር በጌታ ፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆን ይገባዋል፤ በጌታችን ፈቃድ እንወዳለን፤ ከፈቃዱ ውጪና በመቃረን የምንኖረው ፍቅር የለም።

ግብረሰዶማዊነት በሥጋ ፈቃድ ላይ የተመሠረተ ርክስት እንጂ ፍቅር አይደለም። በሥጋ ፍላጎት እና በፍቅር መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። እንዲህ ላለው የኃጢአት ግንኙነት ፍቅር የሚሰማው ቃል አይደለም። ምክንያቱም በወንጌል

«እግዚአብሔር ፍቅር ነው» እንላለን፤ ታዲያ በዚህ ተክተን «ግብረሰዶማዊነት ፍቅር ነው» ልንል እንዴት እንችላለን? ይህ መንፈሳዊና ንጹሕ የሆነው ፍቅር አካል አይደለም። የገዘፈ የሥጋ ፈቃድ፣ መታረም ያለበት ፍትወት ነው እንጂ።

አንድ ወንድ ሌላውን ወንድ የሚወድ ከሆነ፣ የወደደውን ያጠፋዋልን? ይህ ፍቅር ነው ወይስ ማጥፋት? አንድ ወንድ ሌላውን የወደደው ከሆነ ዘላለማዊ ሕይወቱን ሊያጠፋው ይችላል? ለዘለዓለም ቅጣትስ አሳልፎ ይሰጠዋልን? ነቢያትና ሐዋርያት ግብረሰዶም የዘለዓለም ሞት እንዲያመጣ ጽፈዋልና። የእግዚአብሔር አርአያና ምሳሌነቱን እንዲያጣ ማድረግስ ፍቅር ነው?

ግብረሰዶማዊነት በሰው ባሕርይ

ሌላው ይህን የጥፋት ሥራ ለማበረታት የሚቀርበው ማቻቻ ምክንያት፤ ግብረሰዶማውያን እንዲሆኑ ተደርገው እንደተወለዱ አድርጎ ለማሳመን የሚሰጠው ዐሳብ ነው። አንድ ግብረሰዶማዊ በዚህ መንገድ (ይህን ጽኑ የርኩስት ሥራ እንዲወድ ሆኖ) ተወልዶም ከሆነ እንዲፈወስ፣ እንዲነጻ ሕይወቱ እንዲስተካከል ለማድረግ መጣር፤ እንዲድንም መጸለይ፤ ወደ ንስሐ መምራት፤ መንፈሳዊ ኃይልና በሕክምና እንዲድን ማድረግ ይኖርብናል። ነገር ግን «ይሁን ግዴለም የቤተ-ክርስቲያን አካል እንድትሆን የቤተ-ክርስቲያንን የድኅነት ምሥጢራት እንድንካፈል ተቀብለንሃል» ልንለው አይገባም። አንድም ሰው በባሕርዩ ግብረሰዶማዊ ነው ልንለው አንችልም።

ግብረሰዶማዊነት ሊታረም የሚገባውና የሚችል በሰውየው ሕይወት ያጋጠመ ብርቱ የኃጢአት ልምምድ መሆኑን በእርግጠኝነት መናገር ይቻላል።

በቤተ-ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የክርስቶስን የጸጋውን ብርሃን ገንዘብ ከማድረጋቸው በፊት አመንዝራ የነበሩ ብዙ ቅዱሳን አሉ። እነርሱ በንሰሐ ሕይወት ተመልሰዋል፤ ታር መዋል። ይህም ሆኖ ግብረ-ሰዶማውያን ግን አልነበሩም፤ አመንዝሮች እንጂ። ግብረሰዶማዊነት የማመንዘር ኃጢአት ይሁን እንጂ ያልተለመደና እጅግ የሚያጸይፍ ነው። በተለመደ የማመንዘር /የኃጢአት/ ኑሮ ውስጥ አልፈው ጓላ በንሰሐ የቤተ-ክርስቲያን ከዋክብት ከሆኑት መካከል ቅዱስ አውግስጢኖስ፣ ሙሴ ጸሊም፣ ፔላጌያ እና ሌሎችም ሊጠቀሱ ይችላሉ። በእግዚአብሔር ጸጋና ረድኤት በእግዚአብሔር ርኅራኄና ጥበቃ ሕይወታቸው ተስተካክሎ ለክብርና ለመዓርግ በቅተዋል።

እኛ ግብረሰዶማውያን በመሆናችን ለውድቀት ስንዳረግ ግብረሰዶማዊነትን እንደተገቢ የሥጋ ሥራ ልንቀበል አይገባም። ይህን አደረግን ማለት አጸያፊ ሥራ እንዲሠለጥንብን ፈቀድን ማለት ነው። በዚህ ተግባር ውስጥ ያለን ሰው በኃጢአቱ እንዲጸና (እንዲበረታ)፤ ንሰሐን እንዳያስብ ፈቀድንለት ማለት ነው። በተጨማሪም ግብረሰዶማውያን ካህን የመሆን መብት አላቸው ማለታችንም ነው።

ሌሎችን የማስደሰት መንፈሳዊ ሕይወት

የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እየናቅን ሰዎችን ግን ልናከብር አንችልም። ወደ ገላትያ ሰዎች ከተጻፈው የሐዋርያው መልእክት ውስጥ ያሉ ትምህርቶችን እንመልከት። «ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አሰኛለሁን? ሰውን ደስ ባሰኝ እፈልጋለሁን? አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባርያ ባልሆንሁም» /ዛገ1110/ የእግዚአብሔርን ቃል በሚቃረን መንገድ ሰዎችን የማስደሰት አካሄድ ከሆነ የክርስቶስ ባሪያ ልሆን አልችልም። በተገቢው መንገድ ሰዎችን ለማስደሰት የምሻ ከሆነ ግን ወደ ንሰሐ ሕይወት ልመራቸው ዝግጁ ነኝ። ይህ መንፈሳዊ የሆነው ሰዎችን የማስደሰት አካሄድ ነው። የምንወዳቸው ሰዎች በኃጢአት ጸንተው እንዲኖሩ፤ እንዲጠፉም መተው፤ ማበረታታትም ግን በመንፈሳዊነት ቀመር ውስጥ የለም።

ለሰዎች የምንሰጣቸው ደስታ ውግዘትንና ፍርድን የሚያመጣቸው ከሆነ የፈጠረንላቸው ደስታ ጥቅሙ (ዋጋው) የት ላይ ነው? በርድሰት የሚኖሩ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት እንዲገቡ እይፈቀድምና። በሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ፣ ጳውሎስና ይሁዳ ትምህርት ውስጥ እንደተገለጸው አመን ዝሮችና ሰዶማውያን በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ውስጥ ዕድል ፈንታ፤ ጽዋ ተርታ የላቸውም። በቅርብ ጊዜ አንድ ጳጳስ ተብሎ ሊጠራ የማይገባው ነገር ግን «ጳጳስ ነኝ» ባይ ግብረሰዶምን ለማስከበር ወይም ቢኖር

ነፍሱን እንደማይጎዳ ለማሳመን የጻፈውን መጽሐፍ አንብበናል። ይህ ሰው መጽሐፉን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስና ትምህርቱን በመቃወም ይጀምራል። ግብረሰዶምን ለማንገሥ ለሚሹ የዚህ ሐዋርያ ትምህርትና ውግዘት አያራምድምና። ይህንና ሐዋርያትና ትምህርታቸውን በመንቀፍ ሰዎችን ማስደሰት እንችላለን? በእግዚአብሔር በራሱ ተአምራዊ መገለጽ የመረጠውን ለሕዝብ ሐዋርያ እንዲሆን የተጠራ ሰው በመቃወም ሰዎችን ማስደሰት ተቀባይነት አለው?

የጌታችንን እውነተኛ ቃል ለመናገርና ለመጻፍ ከተመረጡት ሰዎች መካከል እንድንቆጠር በዚህ ጉዳይ ላይ ያለውን የቤተ-ክርስቲያን ግልጽ አቋም እንመስክር። ጌታ «መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ... ምስክሮቼ ትሆናላችሁ» እንዳለ በዚህ የግብረሰዶማዊነት የኃጢአት ሥራ ምክንያት ስለሚያገኘን ጥፋት የነገረንን ቃል በእውነት እንመስክር። /ዮሐዋ 1፡8/

ጌታ እነዚህ ዐመፀኞች ንስሐ ካልገቡ እንደሚጠፉ አበክሮ አስተምሯል። ይህ የጌታ ፍርድ በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ላይ ሁለት ጊዜ ተደጋግሞ ተጽፏል። «እሳችኋለሁ፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ፤ አይደለም፤ እሳችኋለሁ፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ» /ሉቃ 13፡3-20/ እንዲህ ከሆነ ታዲያ ጌታ ንስሐ ባትገቡ ትጠፋላችሁ፤ ስላላቸው ስለእነዚህ ኃጢአን (ግብረሰዶማውያን) «እኛ ይቅርታን እናገኛላችኋለን፤ መታረቂያም

አላችሁ» ልንላቸው እንችላለን? «ቤተ-ክርስቲያን ትወዳችኋለች፤ ልንላቸው እንችላለን? በዚህ ሰዎችን ልናስደስት አልታዘዝንም። ይህ የእኛ ሥልጣንና ችሎታም አይደለም። በእርግጠኝነት ለመናገር ኃጢአትን ተገቢ የተፈቀደ ለማስመሰል ምክንያቶችን መደርደር ኃጢአንንም ለማስደሰት መትጋት ከተሰጠን ሥልጣንና አቅም ውጪ ነው።

የንስሐ ሕይወት

በመጀመሪያ ደረጃ ማወቅ ያለብን ነገር ኃጢአት የሠራ ሰው በቅድሚያ ያፍራል፤ ይሰማዋል፤ ይጨነቃል። በዚህም ምክንያት የርዙስት ሥራውን በአንዴ ሊያምን፤ ሊቀበልም አይችልም። እኛ ደግሞ በኃጢአቱ ካበረታነው የበለጠ ይደፍራል። በተለይ ይህ ሰው ግብረሰዶምን ከፈጸመ፤ በግልጽ ግብረሰዶማዊነቱን በአደባባይ ካወጀ፤ ንስሐን ከመሻት ይልቅ ሰዶማዊ ሆኖ ለመኖር የመብት ጥያቄ ማቅረብ ከጀመረ፤ ከዚያም አልፎ ካህን ለመሆን ከደፈረ ይህ በእውነት የጭካኔ ሥራ ነው፤ በራስ ላይ መጨከን፤ ነገር ግን ለዚህ ሰው የሠራው ኃጢአት መሆኑን የእግዚአብሔርንም ፈቃድ እየተቃወመ መሆኑን ግልጽ ካደረግንለት ምናልባትም ገሊናው የራሱን ሥራ መቃወም ይጀምራል። እዘውትሮም ራሱን ያወግዛል፤ ይወቅሳልም። «ንስሐ ልትገባ ይገባሃል፤ መንገድህን መለወጥ አለብህ» በማለት ራሱን ይመክራል።

የካህናት ሥልጣን

በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ተጽፎ እንደምናዝው «እውነት እሳችኋለሁ በምድር የምታሥሩት ሁሉ በሰማይ የታሠረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል» /ማቴ 18፤18/ በማለት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያቱ ሥልጣን ክህነቱን ሰጥባቸዋል፡፡ ይህም ያሠራችሁት ወይም የፈታችሁት ማንኛውም ነገር በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መሠረት ወይም ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር የተስማማ፤ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በማክበር ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት ማለቱ ነው፡፡ ነገር ግን የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት በተቃረነ መንገድ የታሠረም ይሁን የተፈታ ምንም ነገር ተቀባይነት አይኖረውም፡፡ እንዴትስ ሊሆን ይችላል?

በገላትያ ላሉ ምእመናንና የተጻፈውን የሐዋርያውን መልእክት ሰናነብ የተወሰኑ የሚያስፈሩ ቃላት እናገኛለን፡፡ «ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልእክ ከሰበክ ንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን፤ አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እሳለሁ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን» /ገላ 6፤8-9/፡፡ እንደ ካህናት ሰንኖርም ትልቁ የአገልግሎት ድርሻችን ቀድሞ በተሰበከልን ወንጌል፤ በእግዚአብሔር ትዕዛዛት ላይ ተመሥርተን መምራት ነው፡፡ የእግዚአብሔር ሕግጋትን በመቃረን የትኛውንም ጉዳይ በአዲስ መልክ

የማወጅ ሥልጣን የለንም፡፡ እንዲህስ ከሆነ ጌታ ስለምን ሥልጣንን ሰጠን? የተሰጠን የማሰርና የመፍታት ሥልጣን እንዴት ይገለጻል? ሥልፍችን ግብረ ሰዶምን ለመባረክ የተቸረ ነውን?

በነቢዩ ሚልኪያስ የትንቢት ቃል ውስጥም እንዲህ የሚል ቃል ተጽፏል፡፡ «ካህኑ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር መልእክተኛ ነውና ከንፈሮቹ እውቀትን ይጠብቁ ዘንድ ይገባቸዋል፡፡ ሰዎችም ሕግን ከአፉ ይፈልጉ ዘንድ ይገባቸዋል» /ሚል 2፤7/፡፡ በመሆኑም ካህናት ሕግን ያስተምራሉ እንጂ ሕግን አይሸሩም፡፡ ሰዎችም የጌታን ሕግ የሚያገኙት (የሚሰሙት) ከካህናት አንደበት ነው፡፡ ምክንያቱም ስለእግዚአብሔር ቃል ካህኑ ከየትኛውም ምእመን የተሻለ ዕውቀት አለውና፡፡ ካህኑ መምህር ነው፤ መሪ ነው፡፡ በመሆኑም በተሻለ በተረዳው በእግዚአብሔር ሕግ መሠረት ይሠራል፤ በዚያም ላይ ተመሥርቶ ይፈታል እንጂ በተቃርኖ ቆሞ ይህን ሥልጣን ሊጠቀምበት አይችልም፡፡ ቅዱስ ጳውሎስ «እኛም ብንሆን ወይም ከሰማይ መልእክ...» እያለ በተናገረው ቃል በቅዱሱ ፈጣሪ ትዕዛዝ መሠረት በወጣ ሌላ የፍጡር መሠረት ላይ እንዳንታነጽ አሳስቧል፡፡ ይህንኑ ቃል በማጠናከር ባስልዮስ ዘቂሳሪያ ወቀጶቹ «...ቅዱስ ጳውሎስ መላእክትን ለመርገም ደፈረ (በቃ)» በማለት ይህን ቃሉን ያጸናል፡፡ በዚህ ቃል መሠረትም በጽኑ የተወገዘ መጥፊያ ኃጢአትን ጽድቅ ለማድረግ የሚሰለፍ ካህን ሁሉ የእርግማኑ ሰለባ ነው፡፡

ጥንቃቄ የተሞላበት የካህናት ሐላፊነት

በብሉይ ኪዳን ከእግዚአብሔር ለካህናት የተሰጠ አንድ ወሳኝ ትእዛዝ አለ። ይህም በነቢዩ ሕዝቅኤል የትንቢት መጽሐፍ ሁለት ጊዜ ተደጋግሞ ተጽፎ የሚገኝ ነው። እግዚአብሔር በሕዝቅኤል በኩል እንዲህ ይለናል። «የሰው ልጅ ሆይ! ለእስራኤል ቤት ጠባቂ አድርጌሃለሁ ስለዚህ የአፌን ቃል ሰማ፤ ከእኔም ዘንድ አስጠንቅቃቸው፤ እኔ ኃጢአተኛውን በእርግጥ ትሞታለህ፤ ባልኩት ጊዜ አንተም ባታስጠነቅቀው ነፍሱም እንድትድን ከክፉ መንገድ ይመለስ ዘንድ ለኃጢአተኛው አስጠንቅቀህ ባትነግረው፤ ያ ኃጢአተኛ በኃጢአት ይሞታል። ደሙን ግን ከእጅህ እፈልጋለሁ።» /ሕዝ 10፤17-18/ ይህን ቃል በሕዝ 33 ላይም እናገኘዋለን። ጌታም ለዚህ ጉዳይ የሰጠውን ትኩረት እንረዳለን።

ምናልባት እኛ «እረኞች ነን፤ በእነዚህ በሚጠፉ ኃጢአተኛ ሰዎች ደም የምንሰቃየው፤ የምንጠየቀውስ እንዴት ነው?» እንል ይሆናል። ነገር ግን ካህናት ምእመናን ወደ ኃጢአት ሲጓዙ «ይህ ወደ ጥፋት የሚመራ መንገድ ነው» በማለት ማስጠንቀቅ ይኖርብናል። ይህንን ካደረግን ነጻነት ይኖረናል። እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል «ነገር ግን አንተ ኃጢአተኛውን ብታስጠነቅቅ እርሱም ከኃጢአቱና ከክፉ መንገዱ ባይመለስ፤ በኃጢአቱ ይሞታል፤ አንተ ግን ነፍሱን አድነሃል» /ሕዝ 10፤19/።

ይህንንም ማሳሰቢያና የውግዘት ቃል ማክበር፤ መፍራትም አለብን። የተሳሳቱ ወገኖችንም ማስጠንቀቅ፤ መመለስ አለብን። «ይህ የሞት መንገድ ነው፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ከሄድክ ትሞታለህ የእግዚአብሔርንም ትዕዛዝ ጠብቅ» በማለት በመንፈስ የሚኖሩትን ልጆቻችንን ወደ ንስሐሕይወት ልንመራቸው ይገባል፤ እንዲነጹ ለማድረግ መምከር አለብን።

ግብረ ሰዶማውያንን ለኃጢአታቸው ምክንያት እየሰጡ ማበረታታት ሳይሆን እንዲነጹ፤ እንዲፈወሱ፤ እንዲድኑ ማድረግ አለብን። የማይገባውን ማድረግ ለእነርሱም ለእኛም አይጠቅምም። እነርሱም ይጠፋሉ፤ ደማቸውም ከእኛ ይፈለጋል።

ጥያቄዎች

ጥያቄ 1.

በጸሎተ ሃይማኖት «ሐዋርያት በሰበሰቧት በአንዲት ቅድስት ቤተክርስቲያን እናምናለን» እያልን እንደግማለን፡፡ ነገር ግን ይህች ሐዋርያት የሰበሰቧት ቤተክርስቲያን ከተከፋፈለች እንዴት ቅድስት ልንላት እንችላለን? መለያየት እና ቅድስናስ እንዴት አብሮ ሊሄድ ይችላል?

መልስ:-

በእርግጥ ይህ የሚያሳዝን ነገር ነው፡፡ ይህም በመሆኑ ቤተክርስቲያን በእምነት፣ በትምህርተ መለኮት እና በሌሎች መሠረታዊ የሃይማኖት ዐላቦች አንድ እንድትሆን ብዙ ጥረት እየተደረገ ነው፡፡ በግብጽ ቤተክርስቲያን በኩል ይኸው ጉዳይ ትኩረት ይሰጠዋል፡፡ ጌታችን መለያየትን አይቀበልም፡፡ በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ውስጥ «ኖላዊ ጌር» ብለን በምንጠራው ምዕራፍ ላይ ጌታ ቤተክርስቲያን አንድ መንጋ እንድትሆን መፈለጉ፤ እረኛዋም እንድ ራሱ ክርስቶስ እንደሆነ ተመልክቷል፡፡ /ዮሐ 10፡16/ በሌላም በኩል ጌታ «ቅዱስ አባት ሆይ እነዚህን የሰጠኸኝን አንድ እኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው» /ዮሐ 17፡16-22/ በማለት ለሐዋርያቱ አንድነት በጠቅላላም ለቤተክርስቲያን አንድነት የአባቱን ፈቃድ ሲጠይቅ እናያለን፡፡ ምንም እንኳን መለያየት፡

መከፋፈል የቅድስና ጉዳይ ባይሆንም ከላይ በተጠቀሰው አግባብ ግን ቤተክርስቲያን አንድ እንድትሆን ጥረት እያደረግን ነው፡፡

ጥያቄ 2.

በምንኖርበት ጊዜ ሌሎች ባልንጀሮቻችንን ሳንጎዳ ሥጋዊ ደስታን ማድረግ እንችልን?

መልስ:-

በጥያቄው በቀረበው ዐላብ መሠረት የሥጋ ደስታ ማድረግ የሚቻለው በአንድ ወንድና በአንዲት ሴት መካከል ወይም በጋብቻ ውስጥ ብቻ እንጂ የተፈጥሮን ሕግ በሚፃረር፣ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ በሚቃወም አግባብ በመሄድ አይደለም፡፡ ሰው በጾም ወራት ራስን በመግዛት ነገር ግን በተወሰነ ጊዜ ምግብን እና የሚጣፍጠውን በመውሰድ ደስታን ሊያደርግ ይችላል፡፡ ነገር ግን ነፍሱን በመጨቀን፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመናቅ፣ የተፈጥሮን ሕግ በማፍረስ፣ የልብ ንጽሕናን በማጉደፍ መሆን የለበትም፡፡ ብዙ ደስታዎች ተፈቅደውልናል፤ ነገር ግን ጤናማ ያልሆኑና ተቀባይነት የሌላቸው አይደሉም፡፡

ጥያቄ 3.

በቅድስና ሕይወት ለመራመድ፣ ለመፈወስ ዝንባሌና ፍላጎት ያላቸውን ግብረሰዶማውያን እንዴት ወደ ቤተክርስቲያን ለናቀርባቸው እንችላለን? እንዴትስ ልንረዳው እንችላለን?

መልስ:-

እስቀድሞ መያዝ ያለበት ነጥብ ቤተክርስቲያን የእነርሱ የጥፋት መንገድ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት ስለሚቃረን እንደ ተገቢ ነገር መቀበል አትችልም። ተግባራቸውን ተገቢ ልማድ በማድረግ ልንቀበል፤ ለዚሁም ተግባር በዚሁ መንገድ እንደተወለደ አድርገን ልናቻችልላቸው አንችልም፤ ምክንያቱም ይሁን ምን ኃጢአት ኃጢአት ነውና።

እርሱን ለመርዳት የምንከተለው የመጀመሪያ መንገድ የሠሩትን «ይህ ኃጢአት ነው፤ ይህ ርድስት ነው» ብሎ በማሳመን ከዚህ የሥጋ ባርነት ተላቀው መንፈሳዊ ደስታን እንዲያደርጉ መምከር ነው። የመንፈሳዊ ሕይወትን ጣዕም የቀመሰ ሰው ይህን የርድስት መንገድ ሊተው ይችላል። ምክንያቱም ሰዎች ዓለማዊ በሆኑ ጉዳዮች የተጠመዱ በመሆናቸው ለጸሎት፣ ለዝማሬ፣ ለመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ... ጊዜ አይሰጡም። በዚህም ምክንያት መንፈሳቸው በጣም ይደክማል፤ ይህ የደክመ መንፈስ ደግሞ ፈተናን መቋቋም አይቻለውም። በመንፈሳዊው መንገድ እንዲመላለሱ መንፈሳቸውን የምናጠናክረው ከሆነ ግን የተሻሉ (የታረሙ) ይሆናሉ።

እንዲሁም ደግሞ ስለእነርሱ በመጸለይ፣ በመጽም፣ በማስቀደስ እና በሌሎች ባሉን መንፈሳዊ መርጃ መንገዶች ሁሉ ልናግዛቸው ይገባል። የሕክምና እርዳታ የሚያገኙበት ሁኔታም ካለ እንዲሞክሩ ማድረግ ያስፈልጋል። ነገር ግን

በየትኛውም መንገድ ኃጢአታቸውን ተገቢና ትክክለኛ ማድረግ አንችልም። ምንም እንኳን እንደ ክህነት መምህር ብንመላለስ ይህን የማድረግ ሥልጣን ግን አልተሰጠንም።

ጥያቄ 4.

ቤተክርስቲያን በጋብቻ ውስጥና በባልና ሚስት መካከል ያለውን የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎትን እንዴት ታየዋለች? ተገቢ መሻት ወይስ የሽንፈት ጫና?

መልስ:-

ቅዱስ አውግስጢኖስ «ተግባረ ሥጋ እንዲፈጸም የሚረዳው በተፈጥሮ ያለና የተሰጠ መሳሳብ ነው» ይለናል። በመጀመሪያ ጋብቻ የሚያስፈልገው 'ልጆችን ለመውለድና እግዚአብሔር እስክፈቀደ የዓለም ኑሮ እንዲቀጥል ለማድረግ ነው። ነገር ግን በዚህ ጉዳይ ውስጥ ምንም መሻት (መሳሳብ) የሚፈጥር ነገር ባይኖር ሰዎች የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፍላጎት አይኖራቸውም። በምግብ ሁኔታ ብናይ፤ ምግብ ባይጣፍጠንና የመብላት ፍላጎትም ቢጠፋ ሰዎች አይበሉም፤ ስለዚህም ይሞታሉ። በመሆኑም ይህ ይሆን ዘንድ በእነዚህ ሥጋዊ ጉዳዮች የመሳሳብን ሁኔታ አኖረ።

ስለግብረ ሥጋ ግንኙነት ስንናገር ጥቂቶች ለእግዚአብሔር ታላቅና ፍጹም ፍቅር ያላቸው ሰዎች ይህን ተግባር ፍጹም ወይም አዘውትረው ሳይፈጽሙ ይችላሉ። በሌላም በኩል ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው በመጀመሪያ

መልእክቱ እንዲህ ይላል «ለጸሎት ትተጉ ዘንድ ተስማምታችሁ ለጊዜው ካልሆነ በቀር እርስ በርሳችሁ አትከላከሉ፡፡ ራሳችሁን ስላለመግዛት ሰይጣን እንዳይፈታተናችሁ ደግሞ አብራችሁ ሁኑ» አንድ ሰው ሲጸም ከምግብ በመወሰን ራሱን መግዛት እንዳለበት ይታወቃል፡፡ በተመሳሳይ አንድ ሰው (ሚስት ወይም ባል) ነፍሱን በሚጠቅም መንገድ ጸምንና ጸሎትን ማድረግ እንዲችሉ ለጊዜው ለመለየት መፍቀድ ወይም በጋራ መስማማት ይኖርባቸዋል፡፡ ሁለቱም በጉዳዩ መስማማት አለባቸው፤ ይህ ካልሆነ ግን አንዱ በሌላው ላይ ፈተናን መጥራት ይሆናል፡፡ ይህም በመፈቃቀድ ላይ የተመሠረተ ነው ሊባል አይችልም፡፡

ነገር ግን ሥጋችን የወደደውን ሁሉ እንዲፈጽም መፍቀድ የለብንም፡፡ ጠቢቡ ሰሎሞን የወደደውን ደስታ ሁሉ እንዳደረገ እንዲህ እያለ ይነግረናል «ዓይኖቼ ከፈለጉት ሁሉ አልከለክልኋቸውም፡፡ ልቤም በድካሜ ሁሉ ደስ ይለው ነበርና፤ ልቤን ከደስታ ሁሉ አላራቅሁትም» /መክ 2፤10/፡፡ የዚህ ታላቅ ሰው ድምዳሜ ግን ምን ሆነ? የንጉሥ ሰሎሞን ዐሳብ ቀድሞ ካሰበው በተለየና በተቃራኒ ይቀርባል፡፡ «እጄ የሠራቻትን ሁሉ የደከምሁበትንም ድካሜን ሁሉ ተመለከትኩት፤ እነሆ ሁሉ ከንቱ ነፋሱንም እንደ መከተል ነበር፡፡ ከፀሐይ በታችም ትርፍ አልነበረም» ይናልናል፡፡ /መክ 2፤11/ አንድ ሰው ከዓለሙ ሁሉ ደስታን ሊፈልግ፣ ሊያደርግም ይችላል፡፡ ውሎ አድሮ ግን ራሱን የመግዛት ዐሳብ

ሊያድርበት ይችላል፡፡

ጥያቄ 5.

ሁሉም የቤተክርስቲያን አካላት ቅዱሳን ተብለው እንዲጠሩ ትኩረት የምናደርግ ከሆነ ጌታ ስንዴውና እንክርዳዱ እስከ መክር አብረው እንዲኖሩ ከተናገረው ቃል ጋር እንዴት ማዛመድ እንችላለን?

መልስ፡-

በእርግጥ እንክርዳዶች የቤተክርስቲያን አካላት አይደሉም፡፡ ጌታችን ምሳሌውን ባብራራበት በማቴዎስ ወንጌል እንደተገለጸው እንክርዳዱ የዲያብሎስ ሥራ፣ ስንዴው ደግሞ የእግዚአብሔር ሥራ እንደሆነ እናያለን፡፡

በዓለም የኃጢአት ሥራ አለ፤ ቅዱስ ሕይወትም (አኗኗር) አለ፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት (ጽድቅና ጸጋው) ግን ሁሉንም ዓለም ያጠቃልላል (ይይዛል) ማለት አንችልም፡፡ ነገር ግን የቤተክርስቲያን አገልግሎት ብዙ ስንዴ እንዲኖራት የሚቻልም ከሆነ የቤተክርስቲያን አገልግሎት ብዙ ስንዴ እንዲኖራት የሚቻልም ከሆነ እንክርዳዱንም ስንዴ እንዲሆን የመምራት ተልእኮ ይዛለች ማለት ይቻላል፡፡ የሌሎችን ሕይወት ማስተካከል ሥራችን ነውና፡፡ በእርግጥ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በእንክርዳድ መስሎ የተናገረው ስላልተመለሱትና ስለሚጠፉት ሰዎች ነው፡፡ በዓለም ላይ የሚፈረድባቸው (እንክርዳዶች) እና የሚፈረድላቸው (ስንዴ

ዎች) ቢኖሩም ቤተክርስቲያን ግን ዛሬ ላይ ሆኖ ስትናገር ያለት ስንዴ ብቻ መሆኑን ነው።

ቤተክርስቲያን የምትታወቀው እግዚአብሔርን በጎብረት የሚያመልክ የተቀደሰ መንጋ እንዳላት ሆኖ ነው። እነዚህም መንፈስ ቅዱስ የሚሠራባቸው የተቀደሱ ማገደሮች ናቸው። የቤተክርስቲያን ማለትም የእግዚአብሔር አርአያና ምሳሌ የሆኑ የእግዚአብሔር እውነተኛ ልጆች የእርሱን አርአያና ምሳሌነት የሚጠብቁ፣ በመንፈስ ቅዱስ አንድነት ያላቸው የተቀደሰ ሕይወት የሚመሩ ሰዎች ጎብረት ነው። እነዚህ የእውነተኛዋ ቤተክርስቲያን አካላት ናቸው። እንክርዳዱ ግን የቅድስት ቤተክርስቲያን አካል አይደለም።

ጥያቄ 6.

የእግዚአብሔርን እውነት በጋራ ስለሚሳተፉ ከአንድ መንጭተው ግን የተለያዩ ስለተለያዩም የማይረከቡ አካላት ልንናገር እንችላለን?

መልስ፡-

በእርግጥ ቅዱስና ርኩስን መለያየት ይኖርብናል። ይሁን እንጂ የተለያዩ፣ ነገር ግን መልካም የሆኑ መንገዶች አሉ። ለምሳሌ ጋብቻና የድንግልና ሕይወት ሁለት የተለያዩ መንገዶች ሲሆኑ የሚያደርሱት ግን ወደ አንዱ ፈጣሪ ወደ እግዚአብሔር ነው። ነገር ግን ድንግልና እና ዝሙት ወደ ጌታ የሚወስዱ ሁለት የተለያዩ መንገዶች ናቸው ማለት አንችልም፤

አይደለምም። ከቅድስና ሕይወት ሳይወጣ በቅድስና ውስጥ ግን የተለያዩ የክብር መንገዶች ሊኖሩ ይችላሉ። ይህም ተቀባይነት አለው።

በዚህም ምክንያት በቅድስት ቤተክርስቲያን የተለያዩ ቅርንጫፎች ይኖራሉ። ይህንንም ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ስለመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች ባስተማረው መረዳት ይቻላል። እነርሱም «ጸጋ የተለያየ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው» ይለናል። በአንዲት ቤተክርስቲያን ውስጥ መምህራን፣ ካህናት፣ ነቢያት እና ሌሎች ምእመናን ይኖራሉ። እነዚህ ሁሉ በደረጃ (በመዓርግ) ቢለያዩም ሁሉም ግን የተቀደሱ ናቸው። በጥያቄው «የእግዚአብሔርን እውነት በጋራ የሚሳተፉ» እንደተባለው ከቅድስና ሕይወት ሳይወጡ፣ በዚያ ውስጥ ሆነው የሚሳተፉ ናቸው። ጌታም መልካም ዘር ሠላሳ፣ ስድሳ፣ መቶ ያፈራል እንዲል። መለያየት ቢኖርም መልካም ፍሬ ተብለዋል። ነገር ግን በእሾህ የተከበበውን የደረ ቀው መልካም አልተባለም። ወፎች የለቀሙትም እንደዚያው።

ጥያቄ 7.

አንድ ግብረሰዶማዊ ወደ ቤተክርስቲያን ቢሄድ፣ ንስሐም ቢገባ ከግብረሰዶማዊነት ተግባሩም ቢቆጠብ ነገር ግን የመሻት ዐሳቡ በውስጡ እየታገለው ቢሆን ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዓይኖች እንዴት ይታያል?

መልስ:-

አንዳንድ ጊዜ ንስሐ የተወሰኑ ደረጃዎች ይኖሩታል። የመጀመሪያው ደረጃ ከኃጢአት ተግባር ራስን መከልከል ነው። ምናልባትም በዚህ ደረጃ አንዳንዴ ከተግባሩ ብንታቀብም መሻቱ ግን ሊተናነቀን ይችላል። በዚህ ደረጃ ላይ ተነሳሚው በሥጋ ቢነጻም በመንፈሱ ግን እንደቀረው እንረዳለን።

ሁለተኛው ደረጃ ደግሞ አእምሮውን በመግዛት ፍላጎቱን ለመለውጥ የሚችልበት ነው። ወደ ሮሜ ሰዎች በላከው መልእክቱ ሐዋርያው «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው፣ ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምና ችጋላሁ። እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው» /ሮሜ 12፡6/ እንዲል። ሰው አእምሮውን በመግዛት ግንዛቤውን ሊለውጥ ይችላል፤ የተለየ ዐሳብ ስለዓለም የተለየ የአስተሳሰብ መንገድ ያመጣል፤ ኃጢአትን ደስታ ሳይሆን ርክስት እንደሆነች ያስተውላል፤ አእምሮው በተሰወጠ ጊዜ መሻቱም ይለወጣል።

ስለዚህ የመጀመሪያው ደረጃ ኃጢአት ማድረግን መተውሰህን ወደ ፍጹምነት የምንሻገረው ግን ኃጢአትን መጥላት ሰንጀምር ነው። ወደ ፍጹምነት እያደገ ላለ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ አጋዥነት ለአዲሱ ባሕርይ ኃጢአት የማይሰማው ይሆናል። ታላቁ መምህራችን ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የእግዚአብሔር ልጆች ኃጢአትን አያደርጉም፤ ምክንያቱም

የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና፤ ባሕርያቸው ተለውጧል ይለናል። ይህም የሕይወት ተሐድሶን ያሳየናል። ካህናትም እንደ እረኝነታችን ሥራችን በአዲሱ የሕይወት ዐላባቸው ላይ እንዲያተኩሩ፤ መንፈሳዊ ዐላባቸውንም በተግባር እንዲገልጹት ሰዎችን ወደዚህ የሕይወት ተሐድሶ (ንስሐ) መምራት ነው። ዕለት በዕለትም ተነሳሕያን የሚቀበሉትን ብቻ ሳይሆን የሚሰማማቸውን መንፈሳዊ ሕይወት ያገኛሉ። በመንፈሳዊም ሕይወታቸው ውስጥ በእግዚአብሔር ደስታን ያገኛሉ።

ጥያቄ 8.

የግብጽ ቤተክርስቲያን በሰው ሠራሽ የእርግዝና መከላከያዎች ላይ ምን አስተያየት አላት?

መልስ :-

የግብጽ ቤተክርስቲያን በማስወረድ (abortion) መንገድ ካልሆነ በስተቀር መከላከል ለሚፈልጉ መብት ትሰጣለች። ይህም ማለት እርግዝናን ማቋረጥ/termination of pregnancy/ ሳይሆን መከላከልን /prevention of pregnancy/ ብቻ ነው። ትኩረት መደረግ ያለበት እርግዝና እንዴ ከተከሰተ ፅንሰን ማስወረድ ኃጢአት ነው። ሌላው ቀርቶ የፅንሱ ዕድሜ አንድ ሰዓት ብቻ ቢሆን እንኳን ማስወረድ ኃጢአት ነው። ስለዚህም እርግዝናን በመከላከል ላይ ብቻ ያተኮረ ከሆነ ቤተክርስቲያኗ ትቀበላለች።

ክፍል 2.

የሴቶች ክህነት

የመጽሐፍ ቅዱስ ክብር

እኔ በመጀመሪያ ለእናንተ መናገር የምፈልገው እኛ ለመጽሐፍ ቅዱስ ያለንን ክብር ነው። በእርግጥ ማንኛውም ሰው መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚያከብር ምናልባት ይናገር ይሆናል፤ ነገር ግን በተግባር የሁልጊዜ ጉዳዩ አይደለም።

ብዙ ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ኃይለ-ቃል ከመተማመን (ከመመሥረት) ይልቅ በራሳቸው አእምሮ፣ በማሰብ ችሎታቸው እና በራሳቸው መረዳት ላይ ይተማመናሉ። እኛ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል ለማየት እና የትምህርተ መለኮትን መሠረት የደግማችንን መነሻ ለማድረግ ዝግጁ ነን። ለምሳሌም፡- መጽሐፈ ምሳሌን ብናነብ «በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ» ይላል። /ምሳ 3፤5/ ሰዎች በራሳቸው መረዳት ስለሚያዩ ብዙ ደግማዎችና ብዙ የትምህርተ መለኮት ፅንሰ ዐሳቦች ተፈጥረው እናገኛለን። «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች፤ ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው» የሚል ማስጠንቀቂያ በድጋሚ ተሰጥቷል። /ምሳ 14፤12/ እንዲሁም ተመሳሳይ ጥቅስ በምሳ 16፤25 ተደግሟል።

ሰው የእርሱ አእምሮ /አውቀት/ ጥቅል እንደሆነ ሲያስብ

የእርሱ የሥነ መለኮት መረዳት ለእርሱ ተስማሚ ይሆናል። ይህ ምናልባት አንዳንድ ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚቃረን ትምህርት ነው። ከራሳችን አእምሮ ይልቅ መጽሐፍ ቅዱስን ማክበር ይገባናል፤ ይህ ከመጀመሪያ ጀምሮ የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ነው። ለምሳሌ ከሙሴ በኋላ እስራኤላውያንን የመራውና የሙሴ ደቀመዝሙር ለነበረው ለኢያሱ የእኛ ጌታ እግዚ አብሔር ምን እንዳለው ብናነብ «የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው። በዚያን ጊዜ መንገድህ ይቃና ልሃል፤ ይከናወንልሃልም» ያለውን እናገኛል። /ኢያ 1፤8/

ሙሴም እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት እንደሠራ ብዙ ጊዜ ተገልጿል። በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ውስጥ በተራራው ሰብከት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቃሉ ላይ ምንም እንዳ ንጫመር፣ ምንም እዳንቀንስ አዝዘናል። እንዲህ ለሚያደርግም ቅጣት ይሰጠዋል ብሏል። /ማቴ 5፤17/ እኔም መጀመሪያ ባቀረብኩት ትምህርቴ ከገላትያ መልእክት ላይ እንደጠ ቀስኩት ቅዱስ ጳውሎስ፡- «ነገር ግን እኛ ብንሆንም ወይም ከሰማይ መልእክ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን የሚሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን፤ አስቀድመን እንዳልን እንዲሁ አሁን ሁለተኛ እላለሁ፤ ከተቀበላችሁት የተለየውን ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን ይላል» /ገላ 1፤8-9/። እኛም መጽሐፍ ቅዱስንና የእርሱን ትምህርት ማክበር አለብን።

ይህንን የምልበት ምክንያት ጥቂት ምሁራን «የዘፍጥረት የመጀመሪያዎቹ ዐሥራ አንድ ምዕራፎች እና የነቢዩ ዮናስ ታሪክ እንዲሁም ጥቂቶቹ የነቢዩ ሕዝቅኤል ትንቢቶች አፈ ታሪኮች ናቸው» ማለታቸውን ስለሰማሁ ነው። ሰዎች አእምሮአቸውን ለመጽሐፍ ቅዱስ በማስገዛት ፈንታ መጽሐፍ ቅዱስን ለአእምሮአቸው ማስገዛት ጀምረዋል። እነርሱ የሚቀበሉት ሁሉ ትክክል ነው። እነርሱ የሚቀበሉት ካልሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እነርሱ የማይቀበሉትን አያከብሩትም። ስለሆነም እነርሱ ለመጽሐፍ ቅዱስ ያላቸው ክብር እንደሚገባው አይደለም።

አንዳንድ ሰዎች «ይህ በብሉይ ኪዳን ስለተጻፈ አንቀበለውም፤ እኛ የምንቀበለው በሐዲስ ኪዳን ውስጥ የተጻፈውን ብቻ ነው» ይሉ ይሆናል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔር ቃል እንዴት እምቢ ማለት እንችላለን?

አንድ ጊዜ ከቤተክርስቲያን ባለሥልጣን (እርቶዶክሳዊ ያልሆኑ) ጋር እየተወያየሁ ነበር፡- እኔ ከቅዱስ ጳውሎስ መልእክት ጥቅስ ጠቀስኩ። እርሱ ግን «ይህ በቅዱስ ጳውሎስ ተነገረ እንጂ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አይደለም» አለኝ። ከዚያ እኔም «የቅዱስ ጳውሎስ መልእክታት ከመንፈስ ቅዱስ ናቸው ወይስ አይደሉም?» ስል ጠየቅኩት እርሱም አሰበና «አዎ ከመንፈስ ቅዱስ ናቸው» አለኝ። ታዲያ እኔም አሁን የጠቀስኩልህ «እነኝህ በመንፈስ ቅዱስ የተነገሩ የእግዚአብሔር

ቃላት ናቸው» አልኩት።

እስቲ ለእኛ ጠቃሚ የሆኑ ሁለት ጥቅሶችን እናንብብ። ቅዱስ ጳውሎስ በሁለተኛው ጠሞቴዎስ መልእክት፡- «ከሕፃንነትህ ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍት ዐውቀሃል፤ የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣፅ፤ ልብንም ለማቅናት፤ በጽድቅም ባለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል» የሚል ተጽፏል። /2ኛ ጢሞ 3፡15-16/ እንደገና ቅዱስ ጴጥሮስም፡- «ቅዱሳት መጻሕፍት በሰው ፈቃድ አልመጡምና፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩት» ይላል /2ኛ ጴጥ 1፡21/።

ደግሞ እና ሥነመለኮት የትሕትናን መንፈስ ይፈልጋል። ትሕት ሰው ራሱን ከቅዱሳት መጻሕፍት በላይ ከፍ አድርጎ አያስቀምጥም፤ መቀበል አለመቀበል፤ መጨመር ወይም መቀነስ ትሕትና አይደለም። እኔ አስቀድሜ እንደተናገርኩት አንዳንድ ሰዎች ቅዱሳት መጻሕፍት ግብረ ሰዶምን እንደ ሚቃውሙ ሲያውቁ ግብረ ሰዶማዊነትን ለማስከበር ቅዱሳት መጻሕፍትን ይቃወማሉ። የሴቶች ክህነትንም ቅዱሳት መጻሕፍት እንደማይፈቅዱ ሲመለከቱ ሴቶችን ለማስደሰት የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት ለመቃወም ዝግጁ ይሆናሉ።

ሰለዚህ እኔ የሴቶች «ክህነት» የሚለውን ትምህርት አሁን መመርመር እወዳለሁ። በመጀመሪያ እንደ መግቢያ፡- ሴቶች እናቶቻችን፣ እንቶቻችን እና ለእኛ መንፈሳዊ ልጆቻችን መሆናቸውን መናገር እፈልጋለሁ። እኛ እነርሱን እንወዳቸዋለን፤ እናከብራቸዋለን። ስለእነርሱም እንጸልይላቸዋለን፤ በቤተክርስቲያን ውስጥም ሐላፊነቶችን እንሰጣቸዋለን።

ሴቶች በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን

በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን በሺሕዎች የሚቆጠሩ ሴቶች ሰንበት ትምህርት ቤት መምህራን አሉን። በካይሮ ብቻ ከዐሥር እስከ ዐሥራ አምስት ሺሕ ሴቶች የሰ/ት/ቤት መምህራን አሉ። በመንፈሳዊ ትምህርት ቤቶቻችንና በኮፕቲክ ተቋም የሚያስተምሩ አራት ሴቶች አሉን። እንዲሁም ብሉይ ኪዳንን ታስተምራለች፤ ሁለተኛዋ የዕብራይስጥ ቋንቋ፣ ሁለቱ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስተምራሉ። በማንኛውም ቤተክርስቲያን (በግብጽ አርቶዶክስ) የማገበረሰብን እንቅስቃሴ የሚያደራጁና የሚከታተሉ (የሚቆጣጠሩ) ሴቶች አሉን፤ በቤተክርስቲያን ሰበካ ጉባኤ (መማከርት) ውስጥም ብዙ ሴቶች አሉን። እነርሱም ብዙ ሐላፊነቶች አሉአቸው።

ሴቶች በመጽሐፍ ቅዱስ

የሴቶች ሐላፊነቶች ለእነርሱ የተሰጡት ከመጀመሪያው ነበር። ስለሆነም ብዙ ሴቶች ነቢያት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደሚገኙ መጥቀስ /መዘርዘር/ እንችላለን። የሙሴ እገት ማርያም ነቢይት ነበረች፤ የእስራኤላውያን መስፍን የነበረችው

ዲቦራ ነቢይት ነበረች፤ እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነበሩ፤ ከጌታችን መስቀል አጠጉበም አብዛኛዎቹ ሴቶች ነበሩ። ከወንዶች ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ ብቻ ነበር። ሐልዳን ነቢይት ነበረች፤ በጌታችን ልደት ጊዜ የነበረችው የፋኑኤል ልጅ ሐና ነቢይት ነበረች፤ ስለዚህም እነርሱ ነቢያት መሆን ይችላሉ፤ ችግርም የለውም። ንግሥታትም ይሆናሉ፤ አስቴር ሁሉንም ሕዝብ ያዳኑት ንግሥት ነበረች። ይህ ትክክል ነው ብልህ /አስተዋይ ጥበበኛ/ ሴት ሕዝቦቿን ታድናለች። ማርያም መግደላዊትም አስደላቹን ዜና የጌታችንን ትንሣኤ ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት እንድታውጅ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ተልካ እንደነበር እናውቃለን። /ዮሐ 20፤17/

በሐዋርያት ዘመንም ብዙ ሴቶች ቤቶቻቸው አብያተ ክርስቲያናት እንዲሆኑ ሰጥተዋል። ከእነርሱም ውስጥም የወንጌላዊው ቅዱስ ማርቆስ እናት ቅድስት ማርያም ነበረች። ቤቷ ቤተ ክርስቲያን ሆነ፤ ይህ በሐዋርያት ሥራ መጸሐፍ ውስጥ ተገልጿል። /ሐዋ 12፤12/ እንደገናም የአቂላ፣ የጽርስቅላ እና የልድያ ቤትም በሮሜ መልእክት ውስጥ ተጠቅሶአል። /ዮሐዋ 16/

ብዙ ሴቶች ለጌታ ተልክዋል፤ እርሱንም አገልግለዋል። ከነዚህም ጥቂቶቹ ሴቶች በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ተጠቅሰዋል «ከዚህ በኋላ እየሰበከና ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የምሥራች እየተናገረ በከተማየቱ፣ በየመንደሩም ያልፍ ነበር። ዐሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ፤ ከክፉዎች መናፍስትና ከደዌም ተፈውሰው የነበሩ አንዳንድ ሴቶች

እነርሱም፡- ሰባት አጋንንት የወጡላት መግደላዊት ማርያም የምትባል፤ የሄሮድስ አዛዥ የኩዛ ሚስት፤ የሐናም፤ ሶስናም ብዙዎች ሌሎችም ሆነው በገንዘባቸው ያገለግሉ ነበር» /ሉቃ 8፡1-3/

ክህነት በመጽሐፍ ቅዱስ

ሴቶች ምናልባት ሙሉ ፍቅርና ትልቅ ስሜት ይኖራቸዋል። ፍቅራቸውና ስሜታቸው ለክርስቶስ ታማኝ ከሆነ በጣም ጠቃሚዎች መሆን ይችላሉ። ነገር ግን እንደዚህ ቢሆንም ሴት ካህን ሆና የሚያሳይ አንድ ነጠላ ምሳሌ እንኳ ከሙሉ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማግኘት አንችልም። ይህ ደግሞ እግዚአብሔር ሴቶችን እንደጨቆናቸው ሳይሆን ለሌላ ሐላፊነት እንደጠራቸው ያሳያል። ክህነት መለኮታዊ ጥሪ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሴቶች ለብዙ ብዙ ሐላፊነቶች እንደተጠሩ በእውነት ግልጽ ነው፤ ለክህነት ግን አይደለም።

የመጀመሪያው ክህነት የቤተክርስቲያን ፓትርያርኮች ክህነት ነው። አባታችን አብርሃም፤ አባታችን ኖጎ፤ አባታችን ይስሐቅ አባታችን ያዕቆብ እነዚህ ሁሉ ወንዶች ናቸው። ሁለተኛው የክህነት ዓይነት በዘፍጥረት ውስጥ የተገለጸው የመልክ ጼዴቅ ክህነት ነበር /ዘፍ 14፤ ዕብ 7/ እንዲሁም የአሮንና የልጆቹ ክህነት፤ ሁሉም ግን ወንዶች ነበሩ /ዘጸ 28፤1/

በእጠቃላይ በብሉይ ኪዳን ውስጥ አንዲትም ሴት ካህን አልነበረችም። በትክክል እግዚአብሔር የፈለገው ቢሆን እርሱን ማን ይከለክለዋል? በሙሴ፤ አሮን እና ከአሮን ልጆች ለክህነት

የሚመረጡትና ለእግዚአብሔር የሚቀደሱት የመጀመሪያ ልጆች ሁሉ ወንዶች ነበሩ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያ ካህናት፤ ሊቃነ ካህናት ወይም የመጀመሪያ ዓለም አቀፋዊ ጳጳሳት እንዲሆኑ የመረጣቸው ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ሁሉም ወንዶች ናቸው። በእነርሱ የተሾሙትም የመጀመሪያዎቹም ጳጳሳት ወንዶች ናቸው።

ክህነት በቤተክርስቲያን ትውፊት

በመጽሐፍ ቅዱስ ብቻ አይደለም፤ በትውፊት፤ በእጠቃላይ ታሪክ ውስጥም ምሳሌ የምትሆን አንድም ሴት ካህን አልነበረችም፤ እኛ የመጽሐፍ ቅዱስን ዱካ እና ትምህርቱን መከተል አለብን። ምክንያቱም የክርስቲያን ሕይወት ከአንድ ትውልድ ወደሚቀጥለው ትውልድ የሚቀበቡት ነው። ለምሳሌ በመጀመሪያው የቆሮንቶስ መልእክት ቅዱስ ጳውሎስ ስለቅዱስ ቱርባን ሲናገር፡- «ለእናንተ ደግሞ አማልፈ የሰጠሁትን እኔ ከጌታ ተቀብያለሁና» ብሏል /1ኛ ቆሮ 11፤23/።

እግዚአብሔር እምነትን (ደግማን)፤ ሥነመለኮትን፤ ሥርዓት ቅዳሴን ለሐዋርያት አሳልፎ ሰጥቶአቸዋል። ሐዋርያትም ለደቀመዛሙርቶቻቸው (ለእነርሱ ደቀመዛሙርት) ለመጀመሪያዎቹ ጳጳሳት አሳልፈው ሰጥተዋል። እነርሱም ለሚቀጥለው /ለሌላው/ ትውልድ አሳልፈው ሰጥተዋል። ይህ ደግሞ እስከ እኛም ጊዜ ድርሷል። ስለዚህ ምክንያት ቅዱስ ጳውሎስ የኤፌሶን ጳጳስ ለነበረው ለደቀመዝሙሩ ጢሞቴዎስ «ብዙ ሰዎች የመሰሉ

ከሩሲያ ከአኒም ያሰማቸውን ሌሎች ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ» ብሏል።/2ኛ ጠዋ 212/ተምህርቱ ከቅዱስ ጳውሎስ ለጠሞቱዎቹ፣ ከጠሞቱዎቹ ደግሞ ለታመኑ ሰዎች እንደገናም ከነዚህ ከታመኑ ሰዎች ለሌሎች ተሰጥቶ ነበር። ይህን ትውፊት ነው እስከ አሁን ድረስ በዘመናት ሁሉ ከሐዋርያት ጀምሮ የተቀበሉት።

በእርግጥ እግዚአብሔር ሴቶችን ለክህነት ማጥፋት በፈልግ ሴቶችን ነቢያት እንዳይረገ ካህናትም ባደረጋቸው ነበር። በተክርስቲያን ያጌጃችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ስብስብ ናትና። እያንዳንዱ ተከታይ የተወሰነ ሥራ ያከናውናል። ይሠራል። ሁሉም ተከታይ አንድ ዓይነት ሥራ መሠራት አለበት ማለት ግን አንችልም። በክርስቶስ ሰዎች እያንዳንዱ አባል የራሱ ማዕረግ፣ የራሱ ድብድር፣ የራሱ ሥራና የራሱ አስፈላጊነት /ጠቃሚነት/ አለው። ሁሉም ተከታይ ራሱ ዘላም ዓይን ሁሉም እጅ፣ ሁሉም ልብ ይሆናል ማለት አንችልም።

ሴት ራስ ለመሆን ያልታወቀች ከሆነ ምናልባት ልብ ለመሆን ተጠርታ ይሆናል። ልዩነት ግን የለውም። እያንዳንዱ ተከታይ በቤተክርስቲያን ውስጥ የራሱ ሥራ አለው። ይህ ደግሞ ሐዋርያው ለሰሙንፈስ ትዬስ ሰዎች ሲተከሩ ጊዜ ያታወቀ ነው። እኛ የመጀመሪያው የቅርንጫፍ መልእክትን ሲጽግ «ዳሩ ግን አሁን በሌሎች ዘወትር ናቸው። አካል ግን አንድ ነው። እግዚአብሔርም በቤተክርስቲያን እንዳንደችን አስቀድሞ ሐዋርያትን፣ ሀሳብን፣ ነቢያትን፣ ሦስቱን አስተማሪዎችን

ቀጥሎም ተአምራት ማድረግን፣ ቀጥሎም የመፈወስን ሰጦታ፣ እርዳታንም፣ አገዛዝንም፣ የልዩ ልዩ ዓይነት ልሳኖችንም አድርጎአል። ሁሉ ሐዋርያት ናቸውን? ሁሉስ ነቢያት ናቸውን? ሁሉስ ተአምራትን ይሠራሉን? ሁሉስ የመፈወስ ሰጦታ አላቸውን?» /1ኛ ቆሮ 12:20/

ነገር ግን እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ብልት የራሱን ሥራ ይሰጣል። ወንዶችና ሴቶች በአንድ በተወሰነ ሐላፊነት ላይ ተፎካካሪ /ተቀናቃኝ/ መሆን ግን አይችሉም። ሴቶች ለቤተክርስቲያን ጠቃሚ የሆነ ሥራዎችን መሥራት ይችላሉ። ነገር ግን ለክህነት አልተጠሩም። በዚህ እኛ ተወቃሽ መሆን የለብንም። ምክንያቱም ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው እንጂ የእኛ አይደለም።

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በሐዲስ ኪዳን አንድ ምሳሌ መገኘት ከቻለ እኛ ልንቀበል ዝግጁ ነን። የእግዚአብሔር ቃል እንቀበላለን እንጂ አንቃወምም። ነገር ግን አዲስ ትምህርት መጨመር ደግሞ አንችልም።

ራስ ማን ነው?

ሐዲስ ኪዳን ራስ አድርጎ የሚጠራው ማንን ነው? ወንድን ወይስ ሴትን? ይህ በኤፌሶንና በቆሮንቶስ መልእክት ውስጥ «ነገር ግን የወንድ ራስ ሁሉ ክርስቶስ የሴትም ራስ ወንድ ነው... ሴት ከወንድ ናት እንጂ ወንድ ከሴት አይደለም። ሴት ስለወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ስለሴት አልተፈጠረምና ስለዚህ ሴት ከመላእክት የተነሳ በራስዋ ስልጣን

ሊኖራት ይገባል»። ተብሏል /1ኛ ቆሮ 11፤3 እና 8-1 ኤፌ 5፡፡/

ወንድና ሴት አንድ ላይ ይተባበራሉ። ነገር ግን ወንድ የሴት ራስ ነው። በቤት ውስጥ ባል ሚስቱን ራስ የሚያደርጋት ከሆነ የእርሷ ራስ የሆነ ባሏ በሚገኝበት በቤተክርስቲያን ጉባኤ ሁሉ እርሷ ራስ መሆን ትችላለች? ወይም እርሷ ባሏን «አንተ በቤት ውስጥ የእኔ ራስ ነህ» እኔ ደግሞ በቤተክርስቲያን ውስጥ ላንተ ራስ ነኝ ልትለው ትችላለች? የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እንደራሴ ካህን ነውና።

ድንግል ማርያም እና ካህናት

ሴቶች ካህናት ለመሆን የተጠሩ ቢሆን ኖሮ ድንግል ማርያም በዓለም ውስጥ የመጀመሪያዋ ሴት ካህን በሆነች ነበር። ከቅድስት ድንግል ማርያም የምትበልጥ ቅድስት ሴት በዓለም የለችምና...ጉዳዩ የይገባኛል ቢሆን ደግሞ ከድንግል ማርያም የበለጠ የሚገባት ሴት የለችም፤ ይሁን እንጂ ቅድስት ድንግል ማርያም ካህን ለመሆን አልጠየቀችም። እርሷ የሐዋርያት መንፈሳዊ እናት ነበረች፤ ነገር ግን ካህን ለመሆን ግን የይገባኛል ጥያቄ አላቀረበችም።

ዲያቆናዊትነት እና ምሥዋዑን ማገልገል

ይህ ክህነትን ብቻ የሚመለከት አይደለም፤ ነገር ግን የምሥዋዑ አገልግሎት የዲያቆን ነው። ሐዋርያት ሰባት ዲያቆናትን ሲሾሙ ምን ነበር ያሉት? «ወንድሞች ሆይ በመልካም የተመሰከረላቸውን፤ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ

የሞላ ባቸውን ሰባት ሰዎች ለእናንተ ምረጡ፤ ለዚህ ጉዳይ እንሾማ ቸዋለን።» ነበር ያሉት /ዮሐንስ 6፤3/

በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለምሥዋዑ አገልግሎት ለትምህርት አገልግሎት ወይም ለግብረገብ ወይም ምስጢራትን ካህናት ለሴቶች ሲፈጸሙ ካህኑን እንዲረዱ ጥቂት ዲያቆናውያት እናገኛለን። ነገር ግን ምሥዋዑን ለማገልገል፤ ቅዱስ ቀርባንን ለማክበር፤ ወይም ለማጥመቅ አልተሾሙም። ቅዱስ ጳውሎስ በጢሞቴዎስ መልእክቱ በቤተክርስቲያን ሴቶች ወንዶችን እንዲያስተምሩ አልፈቀደችላቸውም። /2ኛ ጢሞ 11፤15/ በኮፕቲክ ቤተክርስቲያን ሴቶች ሴቶችን ልጃገረዶችን ሕፃናትን እንዲያስተምሩ ይደረጋል እንጂ ወንዶችን አያስተምሩም።

ይቅርታ፤ እኔ ሴቶች ያዘኑ እንዲሆኑ አልፈልግም፤ ነገር ግን ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው። ይህ ችግርም አይደለም፤ ለተወሰኑ ሰዎች የተወሰነ ጸጋ /ስጦታ/ መስጠቱን ያሳያል እንጂ። ይህ ሴቶችን መቃወምም አይደለም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ስጦታ የመክፈል ጉዳይ ነው።

እኔ ወደ ሮሜ መልእክት መመለስና ይህን ጉዳይ በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ ለእኛ ምን እንደሚል ማሳየት እፈልጋለሁ። «እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካፈለው እንደ ባለአእምሮ እንዲያስብ እንጂ፤ ማሰብ ከሚጣው አልፎ በትዕቢት እንዳያስብ በመካከላችሁ ላለው ለእያንዳንዱ በተሰጠኝ ጸጋ እናገራለሁ። በአንድ አካል ብዙ ብልቶች እንዳሉን የብል

ቶቹም ሥራ አንድ እንዳይደለ እንዲሁ ብዙዎች ሰገሆን በክርስቶስ አንድ አካል ነን፤ እርስ በርሳችንም እያንዳንዳችን የሌላው ብልቶች ነን፤ እንደተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታ አለን። ትንቢት ቢሆን እንደ እምነታችን መጠን ትንቢት እናናገራለን» ሮሜ12፡3-6። እያለ ማንኛውንም ተልእኮ ወደ መዘርዘር ይሄዳል። በርግጥ ክህነት አይደለም እንጂ በቤተክርስቲያን ሴቶች ተልእኮ አላቸው፤ ነገር ግን ብዙ ሌላ ዓይነት ሐላፊ ነቶችና ሥራዎች ናቸው። ሐዋርያው በመጀመሪያው ጢሞቴ ዎስ መልዕክቱ «ሴት በነገር ሁሉ እየተገዛች በዝግታ ትማር፤ ሴት ግን በዝግታ ትኑር እንጂ ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አልፈቅድም» ብሏል /1ኛ ጢሞ 2፡11-12/። ያም ማለት በሥርዓተ ቅዳሴም ውስጥ የጸሎቱ ሥራ የካህኑ ነው፤ ሴት ግን በዝግታ ትሳተፋለች እንጂ ወንድን ልታስተምር ወይም በወንድ ላይ ልትሰለጥን አይገባም።

ሴቶችና የክህነት ሥራ /አገልግሎት/

በክህነት አገልግሎት ውስጥ ለሴቶች የማይመች /የማይሰማ/ ብዙ ነገር አለ። ለምሳሌ ወንዶችን ማጥመቅ፡- ሴት እንዴት ወንድን ማጥመቅ ትችላለች? ቀላል አይደለም። ሴት ጳጳስ ብትሆን እና ካህናትን ብትሾም እርሷ የሾመቻቸው ካህናት በሥልጣኗ ሥራ፤ በመዓርን ሥር (በግዛቷ ሥር) የእርሷ በታችኛ ይሆናሉ። ይህ ደግሞ ከመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮ ጋር ይቃረናል።

እርሷ ቅዱሱን ቅባት እንዴት አድርጋ ወንዶችን መቀባት ትችላለች? ሴቶች ወደ ቤተክርስቲያን መግባት ስለማይችሉ በትስ ጊዜ ምን እንበል? ያ ወቅት አገልግሎቷን ለማከናወን ለእርሷ ቀላል አይደለም። ደግሞ እርሷ ካህን ብትሆንና ለዘጠኝ ወራት ብታረግዝ እንዲሁም በወለደችና ቤት በምትቆይበት በአራስነት ጊዜዋስ? አገልግሎቷ ምን ይሁን? ከዚህ ባለፈ ዝርዝር ጉዳይ ውስጥ መግባት አልፈልግም። ነገር ግን በቤተክርስቲያን ውስጥ ከክህነት ውጭ የሆነ ሌላ አገልግሎት በቋሚነት እንዲያገለግሉ የሚያግዟቸው ሴቶችን የሚመለከቱ ብዙ ነጥቦች አሉ።

የቤተክርስቲያን ምሥጢራት አገልግሎት

የተሰጡት ለወንዶች ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የቤተክርስቲያንን የምሥጢራት አገልግሎት በሚሰጥበት ጊዜ ለሴቶች የምሥጢራትን አገልግሎት አልሰጠም። ለምሳሌ፡- በዮሐንስ ወንጌል ላይ እንደተገለጸው ጌታችን ክህነትን ሲሰጥ ሥልጣኑ ክህነትን የሰጠው ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት ብቻ ነው። «ኢየሱስም ዳግመኛ ሰላም ለእናንተ ይሁን አብ እንደላከኝ እኔም ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው፤ ይህንም ብሎ እፍ አሰቸውና መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ኃጢአታቸውን ተይዞባቸዋል አላቸው» /ዮሐ 20፡21-23/። ጌታችን ይህን የሰጠው ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት ነው እንጂ ለማንኛውም ሴት አይደለም።

ምሥጢረ ጥምቀትንም በሰጣቸው ጊዜ የማይታዩ

ወንጌልን ብናንበ «ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወደ እዞቹው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ፤ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤ የተጠራጠሩ ግን ነበሩ። ኢየሱስ ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው፤ ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ፤ እንግዲህ ሄዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዛችኋቸውንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው። እነኝም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» /ማቴ 28፤16-20/ ይላል። እርሱ የማስተማርንና የማጥመቅን ሥልጣን 'ለዐሥራ አንዱ' ሰጣቸው። ምንም እንኳ ብዙ ሴቶች ቅዱሳት ቢሆኑም፤ እርሱን ቢያገለግሉም፤ እስከ መስቀሉ ቢከተሉትም፤ ክህነትን ግን ለዐሥራ አንዱ ብቻ ሰጠ። /ሉቃ 8፤1-3 ዮሐ 19፤25/

ስለ ቅዱስ ቍርባንም ደግሞ ቅዱስ ጳውሎስ «ለእናንተ ደግሞ አሳልፌ የሰጠሁትን እኔ ከጌታ ተቀብያለሁና» ይላል /1ኛ ቆሮ 11፤23/። እርሱ ይህን ምሥጢር የተቀበለው ከጌታችን ነው። ይህ ምሥጢር ይሁዳ ከተለየ በኋላ ለዐሥራ አንዱ ሐዋርያት በጌታችን የተሰጠ ነው። እርሱም «ይህን ለመታሰብ ቢያዩ አድርጉት...» አላቸው። እንዲሁም «... ያዘዘኝሁንም እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርገዋቸው» ብሏቸዋል። ይህም ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተማሩትን ማለት ነው። ይህም ደግሞ ለዐሥራ አንዱ የተነገረ ነበር። ጌታችን ከትንሣኤውም

በኋላ ለአርባ ቀናት ለዐሥራ አንዱ እየተገለጠ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ምስጢር ይነግራቸው ነበር። የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚመለከት ነገር ሁሉ ይነግራቸው ነበር።

ሴቶች ለእነርሱ በጣም የሚሰማማውን ሐላፊነትና አገልግሎት እያከናወኑ በሴትነታቸው ቢኖሩ እንደሚሻል አስባለሁ። ወፍ በዛፍ ላይ ሆኖ አስደሳች ዝማሬን ትዘምራለች፤ በጫካ ውስጥም አንበሳ ያገሣል፤ ወፏ አንበሳ ለመሆን ብትፈልግ ተስ ማማ አይደለም። እንደ አንበሳ ከማግሣት ይልቅ ጣፋጪን ዝማሬ በዛፍ ላይ መዘመር ለርግብና ለድንበጥ (ለወፍች) እጅግ በጣም መልካም ነው፤ አንበሳም እንደ ወፍ እዘምራለሁ የሚል ከሆነ ተቀባይነት አይኖረውም። እንግዲህ ሴቶች ለሴቶች በተሰጠው አገልግሎት ውስጥ ይሁኑ፤ ወንዶችም ለወንዶች በተሰጠው አገልግሎት ውስጥ ይሁኑ።

የሴቶች ሐላፊነቶች

ሴት ብዙ ሐላፊነቶች አሏት። ከእነዚህም ሐላፊነቶች ውስጥ ለቤተክርስቲያን አዲስ ትውልድን ማዘጋጀት (መተካት)፤ ለልጆች መንፈሳዊ ክብካቤን መስጠት ነው። ዋናው ችግር ግን ሴቶች ለልጆቻቸው መንፈሳዊ ክብካቤ የሚያደርጉበት ምንም ሰዓት የላቸውም። እኔ በታሪክ ውስጥ የምጠቅሳት ቅድስት ሴት አለች፤ እርሷም የሙሴ እናት ዮካቤድ ናት። በዚህች ቅድስት እናት በተሰጠው ትምህርት ምክንያት ሙሴ 40 ዓመት እስኪሞላው ብዙ ፈርዖናዊ ጣዖት

አምልኮዎች ባሉበት በፈርዖን ቤተመንግሥት ውስጥ ኖረ። እናቱ በልጅነቱ በውስጡ በተከለችው ሃይማኖታዊ ትምህርት ምክንያት ግን ሙሴ የሃይማኖት ሰው ብቻ ሳይሆን የሃይማኖት ጀግናም ሆነ። እንዴት? ምክንያቱም በልጅነቱ ቅድስት እናቱ በውስጡ በተከለችው እምነትና የሃይማኖት ትምህርት ነው።

ሴቶች ልጆቻቸውን የሚንከባከቡ (በሃይማኖት ትምህርት የሚያሳድጓቸው) ከሆነ ለቤተክርስቲያን ካህናት (ቀሳውስትን) ያዘጋ ጁልናል። በርግጥ የቤተክርስቲያን ካህናት በአንድ ወቅት ልጆች ነበሩ። እናም ልጆችን እናቶቻቸው የሃይማኖት ትምህርት በደንብ የሚሰጥዋቸው፣ የሚያስረዷቸውና የሚንከባከቡ ባከቧቸው ከሆነ እናቶች (ሴቶች) በራሳቸው ቀሳውስት ሳይሆኑ ቀሳውስትን ማዘጋጀት ግን ይቸላሉ፤ በእነርሱ ይከብራሉ፤ ይከበራሉም።

ጥያቄዎች

ጥያቄ 1.

ሴቶችን ክህነት የሚሾም ጳጳስ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚኖረው በምን ሁኔታ ነው?

መልስ፡-

ሴቶችን የሚከን ጳጳስ በእኛ ቤተክርስቲያን የለም። ሴቶችን የሚከን ጳጳስ በሁሉም ኦርቶዶክሳዊ ቤተክርስቲያን እንደማይኖር አስባለሁ፤ ሴቶችን የሚከን ጳጳስ በካቶሊክ ቤተክርስቲያንም ደግሞ እንደሌለ ይሰማኛል። እኔ ከመጽሐፍ

ቅዱስ የምናስተምረውን ብቻ ነው እየተናገርኩ ያለሁት፤ ሴቶችን በክህነት መሾም በቤተክርስቲያን ውስጥ መከፋፈልና መለያየትን ለማምጣት ዓይነተኛ ምክንያት መሆኑንም መናገር አፈልጋለሁ። በጳጳሳትና በቀሳውስት መካከል አለመግባባትን እንጂ ቤተክርስቲያን ሴቶችን ክህነት በመሾሟ የምታገኘው ጥቅም ምንድን ነው? በሌሎች ጳጳሳት የተሾሙትም ወይም የአንግሊካን «ቤተክርስቲያን» በራሷ «ጳጳሳት» የሾመቻቸውን ግብረሰዶማውያን «ካህናት» እና «ካህናት» ሴቶችን ብዙ አህጉረ ሰብከቶች አንቀበልም ብለዋል።

በጣም በግልጽነት ሌላ መጥቀስ የምፈልገው ነጥብ አለ። እባካችሁ ይቅርታ አድርጉልኝ እኔ እነዚህን ቃላት ስናገራቸው አዝናለሁ። ቤተክርስቲያን እንደ ቀሳውስት ክህነትን ለሴቶች በመስጠት ሴቶችን ልታስደስት ትሞክር ይሆናል፤ አሁንም እተከሰተ ያለው ይህ ነው። ከዚህ በኋላ ለሴቶች ካህናት መሆን ብቻ በቂአቸው አይደለም፤ እነርሱ ጳጳሳትም መሆን ይፈልጋሉ። ጽጽሱና ከተሾሙ በኋላ እንኳ ለእነርሱ በቂ አይደለም፤ በዚህም ሴቶች እግዚአብሔር ወንድ ነው ወይስ ሴት ነው? ብለው መጠየቅ ይጀምራሉ። በርግጥ በመለኮታዊ አምላክ ዘንድ ጾታ የለም፤ ነገር ግን እነርሱ ታዲያ «አባታችን ሆይ በሰማይ የምትኖር...» የምንለው ለምንድን ነው? እያሉ መጠየቅ ይጀምራሉ። ለምን «እናታችን ሆይ» እንልምን? ይላሉ ይህ በብዙዎች የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ጉባኤዎች ውስጥ ያለ ችግር

ነበር። የተወሰነው ደግ «በሰማይ የምትኖሩ ወላጆቻችን ሆይ» እንበል በማለት አስታራቂ ዐሳብ ለማቅረብ ይሞክራል። ይህ ዐሳብ ግን መጽሐፍ ቅዱስን መለወጥ እንችላለን፤ እንደ ማለት ነው። እኛ በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አባት ተብሎ የተጠቀሰባቸውን ቁጥሮች ለይተን ብናወጣ ግን በጣም ብዙ እናገኛለን።

መጽሐፍ ቅዱስን የምንለውጥ ከሆነ በሌላ ሃይማኖቶች የእኛ ክርስትና ምን ይባል ይሆን? እነርሱ ይህ መጽሐፍ የእግ ዚአብሔር መጽሐፍ አይደለም ሊሉ ይችላሉና። ማስተካከያ ለማድረግ መሞከር ሊኖርብን ነው፤ እነርሱ የሚሏቸው ቃላት ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ የተነገሩ ቃላት አይደሉም።

ጥያቄ 2.

ሴቶች ክህነት እንዲሾሙ የዓለም አብያተክርስቲያናት ኅብረት ይስማማል? ለአንግሊካን ቀላውስት ሴቶች ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ምክር መስጠት ይወዳሉ? መልስ፡-

ይህ እንዳይከሰት እፈልጋለሁ፤ እጽልያለሁም። እኔ ልለው የምችለው ይህ ነው። ስለ ቤተክርስቲያን ደኅንነት ምንም ዓይነት መከፋፈልና መለያየት እንዲኖር አልፈልግምና ይህ እንዳይከሰት እንጽልያለን።

ጥያቄ 3.

በተወሰኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ትክክለኛነት ላይ ጥያቄ የሚያነሡ ሰዎች አሉ። ለዚህ ምላሽ ምንድን ነው? መልስ፡-

እኔ በግልጽ ልናገር የምፈልገው የመጽሐፍ ቅዱስ ትችት (critics) ብዙ ጉድለቶች አሉበት። እስቲ አንድ ምሳሌ ልስጥ፤ ይህን የምለው እኛ የምንኖረው በክርስቲያን ሀገር ስላልሆነ ነው። በዚያም የሆነውን አስገራሚ አጋጣሚ እንደምሳሌ ላን ሣላችሁ። ፕሮፌሰሩ በመንፈሳዊ ኮሌጅ ውስጥ የዮሐንስን ወንጌል ማስተማር ጀመረ፤ ሲያስተምርም «የዮሐንስ ወንጌል ጸሐፊ ማን ነው? ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀመዛሙርት አንዱ ነበር ወይስ በፆኛ መቶ ክፍለ ዘመን የኖረ ሌላ ዮሐንስ ነው? በማለት ጠየቀ። በመጨረሻም የዮሐንስ ወንጌል ጸሐፊ ዮሐንስ እንደሆነም ደመደመ። በዚህም ምክንያት መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር፤ በመንፈስ ቅዱስ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በደቀመዛሙርቱ ወይም በሁለተኛው መቶ ክፍለ ዘመን በሌሎች ሰዎች ተጽፎ እንደሆነ «እናንተ መጽሐፋችሁን አታውቁትም» ተባልን። ይህ የትችት መነሻ ዐሳብ ክርስትናን ለመቃወም ጠቅሞአል፤ በብዛትም ታትሞአል።

ለምሳሌ፡- ዲዳትን (Dedacht) ታውቃላችሁ በክርስቲያን ቀላውስት ላይ ሰፊ ክርክር /ውይይት/ አድርጎአል። አብዛኛው የመከራከሪያ ዘዴዎቹ የዚህ ዓይነት የመጽሐፍ ቅዱስ ትችት ነበር፤ ብዙዎቹ ነጥቦች ክርስትናን ለመቃ

ወም ተወስደዋል። እናንተ የተወሰነው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ተረት ነው፤ የምትሉ ከሆነ ክርስቲያን ያልሆኑት ደግሞ ምናልባት ይህን ነጥብ ወስደው «መጽሐፍ ቅዱስ አፈታሪክ /ተረት/ ለመሆኑ ከክርስቲያን መሪዎች ከከሆናቱም ከክርስቲያኖችም ምስክርነት አለን» ይላሉ።

ወንድሞቼ እነዚህን መጻሕፍት በምታሳትሙ ጊዜ ከፍተኛ ጥንቃቄ አድርጉ፤ የሚኖረውን አደጋ በአእምሮአችሁ ውስጥ አኑሩ፤ አሁን እነርሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተወሰኑትን መጻሕፍት መንፈሳዊነት ጥያቄ እያደረጉት ነው፤ ይህ ማለት ችግሩ ጥርጣሬ ነው። ምክንያቱም ይህ መንፈሳዊ ነው ወይስ አይደለም? የሚል የጥርጣሬ ጉዳይ ነው። ይህ ደግሞ ከሐዋርያት የተቀበልነው ትውፊት አከራካሪ ሆኖ ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን የሚመለከት ከዓለም አብያተ ክርስቲያናት ጉባኤ የተቀበልነው የመጽሐፍ ቅዱስ ትውፊት (ቀኖና) ጥያቄ ውስጥ ገባ ማለትም ነው፤ አሁንም ገና አልተቀበለም። ይህ ለአንድ ሕዝብ እምነት መልካም ነው? በሥነ መለኮት ደቀመዛሙርት በተወሰነ ትምህርት ተቀባይነት የሚያገኝ ከሆነ ሰዎች ሁሉ የራሳቸውን መጽሐፍ ቅዱስ አጠራጣሪ መጽሐፍ እንደሆነ ማየታቸው ተቀባይነት ሊያገኝ ይችላል? ታዲያ ጥቅሙ ምንድን ነው?

አንድ ጊዜ ተማሪው «እኔ በእምነት ሙሉ ነበርኩ፤ በዚህም ምክንያት ምሁር ለመሆን መንፈሳዊ ትምህርት ቤት

ሄድኩኝ፤ ከጥቂት ዓመታት በኋላ እምነቴን አጣሁት። ምክንያቱም በመንፈሳዊ መንገድ የተቀበልኩት ማንኛውም ነገር ለመቀበልና ላለመቀበል አጠያያቂ ጉዳይ ሆነ። እናም ምን ተከሰተ? ክርስትና ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው እምነት ሳይሆን የፍልስፍና ዓይነት ሆነ፤ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ከጻፈው የመጀመሪያ መልእክቱ ውስጥ ጥቂት ላንብላችሁ እፈልጋለሁ፡- እርሱ ምንም እንኳን በርሱ ዘመን ታላቅ ምሁር በነበረው በገማልያል እግር ሥር ተቀምጦ የተማረ ታላቅ ምሁር ቢሆንም ምን አለ? «እምነታችሁም በእግዚአብሔር እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን ቃሌም፤ ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም። በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራል፤ ነገር ግን የዚህችን ዓለም ጥበብ አይደለም፤ የሚሻሩትንም የዚህችን ዓለም ገዢዎች ጥበብ አይደለም» አለ /2ኛ ቆሮ 2፡4-6/።

በዚህ ምዕራፍ ቅዱስ ጳውሎስ፡- «መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም» ይላል /1ኛ ቆሮ 2፡13/። እኛ የመንፈስ ቅዱስ እስትንፋስ ለሆነው ለመጽሐፍ ቅዱስ አእምሮአችንን ለማስገዛት ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን ለእኛ አእምሮ ማስገዛት እንሞክራለን። ታዲያ ከዚህ አልፈን መጽሐፍ ቅዱስን ለመተቸት እንነሣለን?

በእርሱ ዘመን ቅዱስ ጳውሎስ በጣም የተማረ ሐዋርያ ነበር። እርሱ ግን በየዋህነት የመንፈስ ቅዱስን ቃላት ተጠቀመ፤ ነገር ግን አሁን እኛ የዓለምን ጥበብ ወይም የሰዎችን ጥበብ ለመጠቀም እንሞክራለን። ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያለን ክብር ምንድን ነው? በመንፈሳዊ ትምህርቶቻችን ሰዎችን በመጽሐፍ ቅዱስ ትችት ማስጨነቅ? ወይስ የመጽሐፍ ቅዱስን መንፈስ መሰጠት ነው ያለብን? መንፈሳዊ ትምህርት (ሥነ መለኮት) ፍልስፍና ከሆነ ጥሩ ፍልስፍና አይደለም፤ የጥርጣሬ ፍልስፍና ነው እንጂ። አንድ ጊዜ አንድ ሰው ወደ ራሱ እያሰ መለኮት «አዳም ትርፋማ የሚያደርጉትን ብዙ ነገሮች ያውቅ ነበር፤ ነገር ግን መልካምና ክፉ ከምታሳውቀው ዛፍ ለመ ብላት ፈለገ፤ ያም የዕውቀት ዛፍ ነበር፤ እሱ መልካም ነገርን ብቻ ያውቃል። ከዚያ በኋላ ግን ክፉ ነገርንም ማወቅ፤ ሁሉንም ነገር መጠራጠርም ጀመረ» አለ።

ጥያቄ 4.

ድንግል ማርያም ኢየሱስ ክርስቶስን በእጅ ይዛዋለች፤ በቅዱስ ቀርባንም ጊዜ ከሆኑ ቅዱሱን ሥጋና ክብሩን ደም በእጆቹ ይወስዳል። ሴቶች የክርስቶስን ሥጋና ደም በእጃቸው መውሰድ እንዲገባቸው ያልተፈቀደው ለምንድን ነው? መልስ፡-

እኛ ለማንኛውም ነገር ተገቢውን ትርጉም መስጠት አለብን፤ ክርስቶስ ኢየሱስ የሚገለጥላቸው ቅዱሳን ሴቶች አሉ።

ነገር ግን ይህ ቅዱስ ቀርባን አይደለም። በእናትነትና በክህነት መካከል ሰፊ ልዩነት አለ። ድንግል ማርያም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በእጆቿ ታቅፋው ነበር ስንል ይህ እናትነቷን ለመግለጥ ነው እንጂ ቅዱስ ቀርባንን መያዝዋን አይደለም። ሴቶች የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክብር ደም እንዲወስዱ የተፈቀደላቸው በእጃቸው ብቻ አይደለም፤ በልባቸው በውስጣቸውም ነው።

ደግሞስ ድንግል ማርያም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በእጆቿ ስታቅፈው የክህነትን ሥራ እየሠራች ነበር? ቅዱስ ቀርባንን መያዝ ነበር? አይደለም። ሥጋውና ደሙ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም እንደመሆኑ ጉባኤው (ምእመናን) በመላ ይቀበሉታል፤ ሴትና ወንድ የሚል ልዩነት የለም፤ ልዩነት ሳይኖር ሁሉም ከቅዱስ ቀርባን ይቀበላሉ። በሥርዓተ ቅዳሴ (Eucharist)፤ ጵርስፎራው፤ ጉብስቱ፤ ወይኑ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም እንዲለወጥ የሚጸለይ ጸሎት ነው። በድንግል ማርያም እንደዚህ ዓይነት ክሥተት ግን አልነበረም፤ ያ አንድ ሌላ ነገር ነበርና።

ጥያቄ 5.

ቅዱስ ጳውሎስ ሴት ስለወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ስለሴት አልተፈጠረምና ያለውን ቃሉን እንዴት ያብራራታል? መልስ፡-

ሐዋርያው ስለ ሥነፍጥረት እየተናገረ ነው። ምክን

ያቱም ወንድ መጀመሪያ ተፈጥሮአል፤ ከዚያም እኩል ረዳቱ ልትሆን ሴት ተፈጠረች፤ ሴትና ወንድ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው፤ አንድ ሰው ስለፈለገ መጀመሪያ ወይም መጨረሻ መሆን አይችልም፡፡ እያንዳንዱ ሰው መጀመሪያ ወይም መጨረሻ የሚያደርገው ሥራው ነው፤ በሥራዎቻቸው በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው፡፡ ነገር ግን በሀብታቸው /በጸጋቸው/ በሐላፊ ነታቸው ይለያያሉ፡፡ ወንዶች ልጆች ለምን አንወልድም ብለው ለምን አይጠይቁም? እያንዳንዱ የራሱ ቦታ አለው፡፡

ጥያቄ 6.

ክርስቲያኖች ሁሉ ካህናት ናቸው የሚል ነገር አለ? በሽመት ካህን መሆን ከዚህኛው ክህነት የሚለየው እንዴት ነው?

መልስ፡-

በመንፈሳዊው ትርጉም ሁላችንም ካህናት ነን፡፡ ነቢዩ ዳዊት «እኛ መንሳቴም እንደሠርክ መሥዋዕት ትሁን» ይላል /መዝ 2/ እርሱም የምስጋና መሥዋዕት የመንፈሳዊ መሥዋዕት ነው፡፡ ይህ መንፈሳዊ ክህነት ነው፤ እንጂ ምስጢረ ክህነት አይደለም፡፡ «በፊትህ ጸሎቴን እንደ ዕጣን ተቀበለኝ» ይላል /መዝ 2/፡፡ ይህ ሥልጣን ክህነት ነው ምናልባት ይህ በወንዶች ወይም በሴቶች ሊነገር ይችላል፡፡ ይህ የክህነት መንፈሳዊ ትርጉሙ ነው እንጂ የቤተክርስቲያንን ቅዱሳን ምሥጢር የሚያስተዳደርና በምሥዋዕቱ የሚያገለግል ክህነት ትርጉም አይደለም፡፡

ጥያቄ 7.

እንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ዕድሜያቸው ከ13 ዓመት በታች ለሆኑ የክርስቲያን ልጆች ቅዱስ ቀርባን መሰጠት የለበትም፤ የሚሉት ለምንድን ነው?

መልስ፡-

በእኛ ቤተክርስቲያን ቅዱስ ቀርባንን ለማንኛውም ልጅ እንሰጣለን፤ መንፈሳዊ ሕይወትን ከሚጀምርበት ከጥምቀት በኋላም ቅዱስ ሜሮንን እንቀባለን፡፡ በካቶሊክ ቤተክርስቲያን ይህ እንደሚታወቅ አስባለሁ፡፡ እኛ ከጥምቀት በኋላ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ለልጆች እንሰጣለን፡፡

የቤተ-ክርስቲያን አኗኗር ይህ የሆነ፤ እንግዲህ
ከዚህ አንፃር ዛሬ በዓለም ላይ በጣም
እየተስፋፋ ስለመጣው ወደፊትም መነጋገሪያ
ሆኖ ሊቀጥል ስለሚችለው ፈተና እሱንም
ለማሸነፍ የጌታችን ኃይልና ጸጋ
ስለሚጠይቀው ጉዳይ እናንሣ። ይህም
የግብረ-ሰዶማዊነት ጉዳይ ነው። መነጋገሪያ
ጉዳይ ሊሆን የሚገባው ባይሆንም ይህን ጉዳይ
መነጋገሪያ አድርጌ በማንሣቱ እጅግ እያዘንኩ
በአገልግሎቱ ተገድጄ ልመከር ግን
እወዳለሁ።

ዋጋ ብር 15.00

GAO design 0912200949